

ЕВРОПЕЙСКИ ПАРЛАМЕНТ

2009 - 2014

Документ за разглеждане в заседание

A7-0035/2013

7.2.2013

ДОКЛАД

относно Енергийна пътна карта за периода до 2050 г. — бъдеще с енергия
(2012/2103(INI))

Комисия по промишленост, изследвания и енергетика

Докладчик: Niki Tzavela

СЪДЪРЖАНИЕ

	Страница
ПРЕДЛОЖЕНИЕ ЗА РЕЗОЛЮЦИЯ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ	3
СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯТА ПО ВЪНШНИ РАБОТИ	29
СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯТА ПО ОКОЛНА СРЕДА, ОБЩЕСТВЕНО ЗДРАВЕ И БЕЗОПАСНОСТ НА ХРАНИТЕ	35
СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯТА ПО ВЪТРЕШНИЯ ПАЗАР И ЗАЩИТА НА ПОТРЕБИТЕЛИТЕ	41
СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯТА ПО РЕГИОНАЛНО РАЗВИТИЕ	48
РЕЗУЛТАТ ОТ ОКОНЧАТЕЛНОТО ГЛАСУВАНЕ В КОМИСИЯ	53

ПРЕДЛОЖЕНИЕ ЗА РЕЗОЛЮЦИЯ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ

относно **Енергийна пътна карта за периода до 2050 г. — бъдеще с енергия (2012/2103(INI))**

Европейският парламент,

- като взе предвид Съобщението на Комисията относно „Енергийна пътна карта за периода до 2050 г.“ (COM(2011)0885) и придружаващите работни документи,
  - като взе предвид Директива 2012/27/ЕС относно енергийната ефективност¹,
  - като взе предвид своята резолюция от 12 юни 2012 г. относно ангажиране със сътрудничество в областта на енергийната политика с партньори извън нашите граници: стратегически подход за сигурни, устойчиви и конкурентни енергийни доставки²,
  - като взе предвид своята резолюция от 15 март 2012 г. относно Пътна карта за постигане до 2050 г. на конкурентоспособна икономика с ниска въглеродна интензивност³,
  - като взе предвид своята резолюция относно промишлените, енергийните и други аспекти на шистовия газ и нефта⁴ и своята резолюция относно въздействието върху околната среда на дейностите по извличане на шистов газ и шистов нефт⁵, приети на 21 ноември 2012 г.,
  - като взе предвид член 48 от своя правилник,
  - като взе предвид доклада на комисията по промишленост, изследвания и енергетика и становищата на комисията по външни работи, комисията по околна среда, обществено здраве и безопасност на храните, комисията по вътрешния пазар и защита на потребителите и комисията по регионално развитие (A7-0035/2013),
- А. като има предвид, че следва да се припомни, че стълбовете на енергийната политика на ЕС са сигурността на доставките (разнообразие на източниците), конкурентните цени и енергийната ефективност, допълвани от политическата цел за намаляване на емисиите на парникови газове;
- Б. като има предвид, че трябва да бъде взета предвид конкурентоспособността на европейската промишленост посредством адекватни политики и инструменти и чрез адаптиране към процес, който би довел до реиндустриализация на икономиката на ЕС;

---

¹ ОВ L 315, 14.11.2012 г.

² Приети текстове, P7_TA(2012)0238.

³ Приети текстове, P7_TA(2012)0086.

⁴ Приети текстове, P7_TA(2012)0444.

⁵ Приети текстове, P7_TA(2012)0443.

- В. като има предвид, че е в интерес на държавите членки да намалят своята зависимост от вноса на енергия с нестабилни цени и да разнообразят доставките на енергия;
- Г. като има предвид, че предизвикателството на енергийната сигурност е да се намали неяснотата, която създава напрежение между държавите, и да се ограничат недостатъците на пазара, които възпрепятстват ползите от търговията както за доставчиците, така и за потребителите;
- Д. като има предвид важността да се получи ранна индикация за това дали амбициозните цели на Пътната карта могат да бъдат постигнати и да се преразгледа въздействието върху икономиката на ЕС, не на последно място по отношение на глобалната конкурентоспособност, заетостта и социалната сигурност;
- Е. като има предвид, че държавите членки, енергийните компании и широката общественост се нуждаят от ясна представа за посоката на енергийната политика на ЕС, която трябва да бъде подкрепяна от повече сигурност, в т.ч. ориентири и цели за 2030 г., с оглед насърчаване на дългосрочните инвестиции и намаляване на съпътстващите ги рискове;

Цели на Енергийната пътна карта за периода до 2050 г.

1. признава ползите за държавите членки от съвместната им работа за преобразуване на енергийната система; одобрява следователно Енергийната пътна карта за периода до 2050 г. на Комисията като основа за предлагане на законодателни и други инициативи относно енергийната политика, с оглед разработване на политическа рамка за периода до 2030 г., която да включва ориентири и цели, свързани с емисиите от парникови газове, възобновяемите енергийни източници и енергийната ефективност, с цел създаването на амбициозна и стабилна правна и регулаторна рамка; отбелязва, че определянето на цели в областта на енергетиката за 2050 г. и за периода преди това предполага паневропейско управление; предлага приемането, в дух на солидарност, на стратегия, която да позволява на държавите членки да си сътрудничат в рамките на Пътната карта в дух на солидарност — създаване на Европейска енергийна общност; насърчава работата по определяне на политическа рамка за периода до 2030 г. в срок, подходящ за осигуряване на сигурност на инвеститорите;
2. отбелязва, че по своята същност предложените сценарии за 2050 г. не са детерминистични, а по-скоро служат като основа за конструктивен диалог относно това как да се преобразува европейската енергийна система, за да се изпълни дългосрочната цел за намаляване на емисиите от парникови газове с 80 до 95% под равнищата от 1990 г. до 2050 г.; подчертава, че всички прогнози относно бъдещето на енергетиката, включително Енергийната пътна карта, се основават на определени предположения по отношение на технологическото и икономическото развитие; призовава следователно Комисията редовно да актуализира Пътната карта; посочва, че оценката на въздействието на Комисията не анализира подробно възможните траектории за всяко отделна държава членка, група държави членки или регионален клъстер до 2050 г.;
3. приветства факта, че в Енергийната пътна карта за периода до 2050 г. на Комисията се разглеждат различни сценарии; подчертава, че както сценариите, основаващи се

на настоящите тенденции, така и тези, основаващи се на намаляване на емисиите на въглерод, не са нищо повече от прогнози; отбелязва, че като такива те със сигурност не обхващат всички възможности и поради това могат единствено да предлагат идеи за бъдещата структура на енергийните доставки в Европа;

4. подчертава, че подготвените за Енергийната пътна карта на Комисията за периода до 2050 г. прогнози трябва да бъдат допълнително развити, включително въз основа на модели, различни от модела на енергийна система „PRIMES“, както и че трябва да бъдат очертани допълнителни нисковъглеродни сценарии (например „засилено използване на ядрена енергия“ и „засилено използване на газ с улавяне и съхранение на въглероден диоксид“), така че да се насърчи по-добро разбиране на алтернативните подходи за осигуряване за в бъдеще на сигурни, ефективни по отношение на разходите енергийни доставки с ниски нива на емисии за Европа;
5. отчита факта, че електричеството от нисковъглеродни източници е от изключително значение за намаляване на емисиите на въглерод, което изисква сектора на електропроизводството в ЕС да е почти без въглеродни емисии до 2050 г.;
6. подчертава значението на енергийната политика на ЕС в разгара на икономическата и финансова криза; подчертава ролята на енергетиката за ускоряване на растежа и конкурентоспособността на икономиката и създаването на работни места в ЕС; призовава Комисията да предложи стратегии за след 2020 г. и да представи възможно най-скоро политическа рамка за периода до 2030 г. за енергийна политика на ЕС; счита, че тази политическа рамка следва да съответства на програмата на ЕС за намаляване на емисиите на въглерод до 2050 г. и че следва да отчита посочените в Пътната карта удовлетворяващи всички участници варианти; призовава за предприемането на действия за свеждане до минимум на отрицателното въздействие на енергийния сектор върху околната среда, като същевременно се отчита въздействието на предприетите действия върху конкурентоспособността на националните икономики и икономиката на ЕС, както и върху сигурността на доставките на енергия за гражданите;
7. отбелязва, че прилагането на политики за околната среда и климата без да се отчитат предизвикателства като енергийната сигурност не може да бъде заместител на енергийна политика, провеждана в съответствие с принципа на устойчиво развитие, която гарантира на настоящите и бъдещите поколения справедлив, универсален и конкурентен достъп до енергийни източници, като същевременно се зачита околната среда;
8. насърчава държавите членки да увеличат продължаващите си усилия за постигане на настоящите цели за 2020 г. в областта на енергийната политика на ЕС, по-специално целта за увеличаване на енергийната ефективност с 20 % до 2020 г., изпълнението на която понастоящем изостава от графика; подчертава, че своевременното и пълно изпълнение на разпоредбите на Директивата за насърчаване използването на енергия от възобновяеми източници¹ е от решаващо значение за постигането на целта на ЕС за най-малко 20 % до 2020 г.;

---

¹ Директива 2009/28/ЕС от 23 април 2009 г., ОВ L 140, 5.6.2009 г.; Предложение за изменение (COM(2012)0595) се обсъжда в момента.

9. призовава Комисията да приеме стратегията за регионална енергийна специализация, която да позволи на регионите да разработват онези енергийни източници, които осигуряват най-ефикасния начин за постигане на целите на Европа за периода до 2050 г., например слънчевата енергия в южните части, и вятърната енергия на север; счита, че въз основа на такава специализация, ЕС следва да премине към измерване на европейски енергийни цели на равнището на целия ЕС вместо на национални цели;
10. счита, че преходът към енергийно ефективна икономика с ниска въглеродна интензивност представлява възможност за постигане не само на устойчивост, но и на сигурност на доставките и на конкурентоспособност в Европа, както и че намаляването на емисиите на парникови газове може да бъде конкурентно предимство на разрастващия се световен пазар за свързани с енергията стоки и услуги; подчертава, че това представлява възможност за МСП в ЕС, развиващи дейност на пазара на енергия от възобновяеми източници, която дава отличен стимул за развиване на предприемачеството и иновациите и би могла да представлява основен източник за създаване на работни места;
11. подчертава, че една ясна, съгласувана и последователна политика и регулаторна рамка е от съществено значение за стимулиране на необходимите инвестиции в определените в Пътната карта печеливши за всички участници технологии по един икономически ефикасен и устойчив начин; подчертава основните цели на стратегията „ЕС 2020“ за интелигентен, устойчив и приобщаващ растеж и призовава такъв политически подход да се следва и след 2020 г.; отбелязва, че за вземането на информирано и балансирано решение относно стратегиите за след 2020 г. ще бъде необходим преглед на съществуващите стратегии за 2020 г.; подчертава значението на една енергийна стратегия, насочена към засилване на енергийната сигурност, конкурентоспособността на икономиката и промишлеността на ЕС, създаване на работни места, социалните аспекти и екологичната устойчивост, чрез мерки като увеличаване на използването на възобновяеми енергийни източници, диверсифициране на пътищата, доставчиците и източниците, включително по-добра взаимосвързаност между държавите членки, енергийна ефективност, и по-ефикасно и оптимизирано проектиране на електроенергийна система, за да се засилят инвестициите в устойчиво производство на енергия и в технологии за осигуряване на резервен капацитет и балансиране;
12. отбелязва, че функционирането на пазарите на въглеродни емисии и цените на енергийните източници играят основна роля за определянето на поведението на участниците на пазара, в т.ч. промишлеността и потребителите; призовава за това политическата рамка за периода след 2020 г. да се ръководи от принципа „замърсителят плаща“ и от дългосрочни правила за гарантиране на сигурност за участниците на пазара;
13. припомня, че е в компетенциите на всяка държава членка да определи своя енергиен микс; отбелязва, че Енергийната пътна карта за периода до 2050 г. допълва националните, регионалните и местните усилия за модернизирание на доставката на енергия; отбелязва поради това необходимостта държавите членки да работят заедно въз основа на общи цели; подчертава освен това много важната роля на ЕС

за преобразуване на енергийната система, което да е добре координирано, да обхваща целия Съюз, да е взаимосвързано и устойчиво, включително чрез гарантиране на национални политики, които да съответстват на целите и законите на ЕС; настоятелно приканва държавите членки и Комисията да продължат да следват варианти, които могат да доведат до постигане на дългосрочните цели на ЕС в областта на енергетиката и изменението на климата (така както са договорени от Съвета) като част от глобалните усилия, по технологично диверсифициран, устойчив, икономически ефективен, конкурентен и сигурен начин, с възможно минимално изкривяване на пазара, и да продължат усилията на национално равнище за пълно използване на потенциала на разходно-ефективното пестене на енергия, поддържано, наред с другото, чрез наличните финансови инструменти на ЕС; признава в същото време ползите от разработването на координиран и, когато е възможно, общ европейски подход, който следва да отчита специалните характеристики на енергийните системи с малък мащаб и произтичащата нужда от гъвкавост;

14. подчертава, че основаването на енергийните системи на държавите членки на ЕС на собствените им енергийни ресурси и върху способността им да имат достъп до тях е основен стълб на енергийната сигурност на ЕС; счита, следователно, че от тази перспектива би било най-рационално за държавите членки да развиват онези енергийни технологии, за които имат потенциал и опит, и които им гарантират непрекъснати и стабилни доставки на енергия, при поддържане на стандартите в областта на околната среда и климата;
15. изтъква, че основната тенденция на планираните действия не следва да се съсредоточава върху постигането на низходящи сценарии във връзка с целите за намаляване, както е понастоящем, а върху изпълнението на сценарии за действие, които отчитат въпроси като съществуващия потенциал в държавите членки, перспективите за развитие на икономически ефективни нови технологии и глобалните ефекти от изпълнението на предлаганата политика, за да могат да се предложат цели за намаляване за следващите години (възходящ подход);
16. приема заключенията в Енергийната пътна карта за периода до 2050 г., че преходът към устойчив енергиен сектор в целия ЕС е технически и икономически осъществим и, според анализа на Комисията, в дългосрочен план ще струва по-малко, отколкото продължаването на сегашните политики; изтъква обаче, че следва да се отчита националният контекст, който може значително да се различава в отделните държави членки;
17. счита, че целите за 2050 г. никога няма да бъдат постигнати, ако ЕС не поеме своята отговорност и не изиграе ключова роля при прехода, особено по отношение на големи проекти като изграждането на вятърни паркове по крайбрежието на Северно море; счита, че за трансгранична инфраструктура, която засяга няколко или всички държави членки, ЕС следва да очертае приоритетни проекти и да действа като ключов инвеститор, като по този начин подсилва частните инвестиции;
18. признава, че нарастващото значение на електрическата енергия в бъдещия енергиен микс изисква всички начини за нисковъглеродно производство на електроенергия

(свързани с ефективност на преобразуването, възобновяеми енергийни източници, улавяне и съхранение на въглероден диоксид и ядрена енергия) да бъдат използвани за да бъдат постигнати целите в областта на климата без да се застрашава конкурентоспособността и сигурността на доставките;

19. подчертава, че осигуряването на изцяло развита трансгранична енергийна инфраструктура и механизъм за обмен на информация в рамките на Съюза е предварително условие за успеха на Пътната карта; подчертава следователно необходимостта от силна координация между политиките на държавите членки и за съвместно действие, солидарност и прозрачност в областта на външната енергийна политика, енергийната сигурност и инвестициите в нова енергийна инфраструктура;
20. изразява съжаление, че Комисията не е изпълнила препоръките след партньорската проверка на Консултативната група за Енергийната пътна карта за периода до 2050 г.; призовава Комисията да представи актуализирана версия на Енергийната пътна карта, като вземе предвид тези препоръки;

Основни елементи на дългосрочната стратегия

21. приветства заключенията в Енергийната пътна карта за периода до 2050 г. за сходства между действията, които трябва да бъдат предприети съгласно анализирания сценарий за преобразуване на енергийната система на ЕС; в този контекст приветства заключенията на Комисията, че нарастващото използване на възобновяеми източници на енергия, енергийната ефективност и енергийната инфраструктура, включително интелигентните мрежи, са удовлетворяващите всички участници варианти, особено когато се определят от пазара, независимо от конкретно избрания път за постигане на „енергийна система без въглеродни емисии до 2050 г.“; приканва Комисията да проучи сценарий за съчетаване на „висок дял възобновяеми енергийни източници и висока енергийна ефективност“; счита, че избирането на конкретния път ще допринесе за инвестиционната сигурност;
22. счита, че финансовата криза следва да бъде използвана като възможност за преобразуване на обществения модел на ЕС в посока икономика с висока енергийна ефективност, основана изцяло на възобновяеми източници и устойчива на изменението на климата;
23. признава, че по-големият дял на енергията от възобновяеми източници в енергийния микс след 2020 г. е ключов аспект на една по-устойчива енергийна система; признава освен това, че всички сценарии от Съобщението на Комисията предполагат по-висок дял на енергията от възобновяеми източници в енергийния микс на ЕС от около 30 % в брутното крайно потребление на енергия през 2030 г. и от поне 55 % през 2050 г.; подчертава, че преминаването към по-добра политика в областта на енергийната ефективност може да улесни постигането на по-голям дял на възобновяемите енергийни източници; призовава Комисията изрично да вземе предвид децентрализираното производство на електроенергия при оценките в бъдеще; призовава освен това Комисията ясно да очертае финансовите, техническите и инфраструктурните пречки пред растежа на децентрализираното производство на електроенергия в държавите членки;

Енергийна ефективност

24. подчертава, че подобрената енергийна ефективност и енергоспестяването ще играят важна роля в преобразуването на енергийната система и че постигането на целите за 2020 г. са предпоставка за постигането на по-нататъшен прогрес до 2050 г.; препоръчва в тази връзка държавите членки да увеличат усилията си за пълно прилагане на наскоро приетата Директива за енергийна ефективност и препоръчва включването на кампании за повишаване на информираността и за енергийна ефективност в националните образователни програми на държавите членки; препоръчва държавите членки и Комисията да полагат повече усилия за включването на национални идеи и ангажирането на националните банки за развитие и да подкрепят обмена на най-добри практики; припомня, че енергийната ефективност, когато се прилага правилно, е разходно-ефективен начин за постигане на дългосрочните цели на ЕС по отношение на пестенето на енергия, изменението на климата и икономическата и енергийната сигурност; признава, че преходът към икономика с по-висока енергийна ефективност може да ускори разпространението на новаторски технологични решения, да намали вноса на изкопаеми горива и да подобри конкурентоспособността и растежа на промишлеността в Съюза, счита, че преминаването към по-добра политика за енергийна ефективност следва да обхваща цялата верига на предлагане и търсене на енергия, в това число преобразуването, преноса, разпределението и снабдяването, успоредно с промишленото потребление и потреблението в сградите и на домакинствата; подчертава, че дългосрочната стратегия на ЕС по отношение на енергийната ефективност следва да разглежда намаляването на потреблението на енергия в сградите като централен елемент, като се има предвид огромният потенциал за пестене на енергия на вече осъществяваното обновяване на сгради; подчертава, че е необходимо съществено да се подобрят сегашният темп и качеството на обновяване на сградите, което да позволи на ЕС значително да намали потреблението на енергия на съществуващия сграден фонд с 80 % до 2050 г. в сравнение с равнищата през 2010 г.; призовава в тази връзка държавите членки да приемат амбициозни дългосрочни стратегии за обновяване на сградния фонд, както се изисква съгласно Директивата за енергийна ефективност;
25. подчертава неотложната необходимост от нова, модернизирана, интелигентна и гъвкава енергийна инфраструктура, и по-специално от интелигентни мрежи, която да позволи по-гъвкав резервен капацитет и възможности за балансиране, включително отделни микроинсталации за производство и съхранение на електроенергия, нови начини на използване на електроенергията (като електрически превозни средства), програми за оптимизация на потреблението (включително интелигентни измервателни уреди) и изцяло интегрирана европейска мрежова система, с цел, наред с другото, интегриране на всички енергийни източници в ЕС, както се оказва необходимо; припомня, че оптималните по отношение на разходите политики се различават в зависимост от моделите на търсене, потенциала за предлагане, географските характеристики и икономическите условия на местно равнище; подчертава, освен това, неотложната необходимост от създаване на стабилна и предсказуема регулаторна рамка, както и от пазарни механизми на равнището на ЕС, които да увеличат гъвкавостта, включително капацитета за поемане и съхранение, и от съфинансиране от ЕС на инфраструктурни проекти от

общ интерес, които са в съответствие с Насоките за енергийна инфраструктура и Механизма за свързване на Европа;

26. отбелязва, че за изграждане на нова енергийна инфраструктура в Европа са необходими финансови средства на ЕС и на държавите членки, включително бюджетни и инвестиционни политики, като се вземат предвид разходите за ново строителство и за извеждане от експлоатация на остарели съоръжения и за програми за екологична и социална рехабилитация в съответните региони;
27. оправя искане към Комисията да проучи потенциала и възможните технологии за съхранение на енергия в ЕС по холистичен начин, посредством интеграцията на вътрешния енергиен пазар на ЕС, включително капацитета на енергийната мрежа, политиките в областта на енергетиката и изменението на климата и защитата на интересите на потребителите, така че да могат да се постигнат целите на ЕС в областта на енергетиката и климата, да се намали външната енергийна зависимост и да се създадат истински единен пазар и равни условия в областта на енергетиката с възможно най-висока степен на сигурност на енергийните доставки за в бъдеще;

Енергия от възобновяеми източници

28. подчертава, че един по-европейски подход към политиката в областта на енергията от възобновяеми източници е от ключово значение в средносрочен и дългосрочен план; насърчава държавите членки и техните региони да подобрят сътрудничеството си, включително като използват в по-голяма степен договореностите за сътрудничество, предвидени в Директивата за възобновяемите енергийни източници, с цел оптимизиране на ефективността на разпространението на производството на енергия от възобновяеми източници, намаляване на разходите за него и гарантиране на повече инвестиции в рамките на ЕС там, където те ще бъдат най-продуктивни и ефикасни, като се отчитат специфичните характеристики на всяка държава членка; подчертава важността на определянето на цели; посочва в този контекст важната роля на Комисията като посредник при координирането, осигуряването на финансова подкрепа и изготвянето на необходимите анализи на възобновяемите енергийни ресурси и потенциала за държавите членки и приветства декларираното ѝ намерение да разработи насоки за търговия с енергия от възобновяеми енергийни източници; посочва, че в дългосрочен план енергията от възобновяеми източници ще заеме централно място в енергийния микс на ЕС с преминаването от технологично разработване към масово производство и използване, от малък към по-широк мащаб, интегриращ местни и по-отдалечени източници, и от субсидиране към конкурентоспособност; подчертава, че нарастващото използване на възобновяеми енергийни източници изисква да бъдат направени промени в политиките и структурата на енергийния пазар, с оглед приспособяване на пазарите към тази реалност и постигане на по-голяма пазарна интеграция, по-специално като се поощрява гъвкавостта и приноса към стабилността на мрежата; подчертава значението на стабилните регулаторни рамки, както на равнището на ЕС, така и на равнището на държавите членки, за стимулиране на инвестициите; подчертава необходимостта от опростени административни процедури и стабилни и ефективни схеми за подпомагане, които могат да бъдат адаптирани с течение на времето и постепенно премахнати с

усъвършенстването и придобиването на конкурентоспособност на технологиите и веригите за доставки и намирането на решения на недостатъците на пазара; подчертава обаче, че промените със задна дата в схемите за подпомагане подкопават доверието на инвеститорите и така повишават както рисковете, свързани с инвестициите, така и разходите за тях;

29. признава, че при целите в областта на възобновяемата енергия са постигнати успехи и призовава държавите членки да прилагат необходимите стабилни политики за постигане на техните цели за 2020 г.;
30. припомня ролята на проекти като „Desertec“ и използването на възобновяеми енергийни източници в съседни региони; подчертава перспективата проектът „Хелиос“ да доведе до пренос на електрическа енергия, произведена от възобновяеми енергийни източници, от Югоизточна Европа до Централна Европа, както и за по-нататъшно разширяване на използването на вятърна енергия в Северно море и други региони; подчертава, че възможността за внос на електроенергия, произведена от възобновяеми източници от съседни региони, трябва да бъде допълнена с насърчаване и улесняване на развитието на възобновяеми и нискоемисионни източници на енергия, например в Южното Средиземноморие и в региона на Северно море, както и с по-голяма взаимосвързаност в рамките на европейските мрежи;
31. подчертава, че при сегашните технологични условия за много възобновяеми енергийни източници понастоящем е невъзможно да се гарантират стабилни доставки на енергия, което води до необходимостта от поддържане в готовност за доставка на запаси от енергия от конвенционални източници на енергия; призовава Комисията във връзка с това да представи анализ на това как възобновяемите източници на енергия могат да се развият устойчиво и, преди всичко, как да се подкрепят стабилни източници на възобновяема енергия; счита, че в случаите на по-нестабилните източници на енергия следва да се извършват анализи на разходната ефективност на осигуряването на резервна електроенергия и да се разработват технологии за съхранение на енергия;
32. подчертава, че за да се постигне пълна декарбонизация на енергийните доставки на ЕС в дългосрочен план, е необходима по-тясна интеграция със съседните държави и региони като Норвегия, Швейцария и Южното Средиземноморие; подчертава, че Европа може да спечели от развитието на съществени възобновяеми източници на енергия в тези региони, които да задоволяват както местното търсене, така и – с развитието на мрежовите връзки на далечни разстояния – ограничен процент от търсенето в ЕС; отбелязва, че по-голямата взаимосвързаност ще даде възможност на държавите членки за износ и внос на електроенергия от възобновяеми източници, за да се осигурят надеждни доставки на енергия и да се балансира променливото производство на електроенергия, като например от вятърна енергия; посочва в този контекст, че взаимосвързаността с Норвегия предлага особено предимство за ЕС, тъй като отваря достъп до значителния капацитет за съхранение на електроенергия на норвежките водноелектрически централи;
33. подчертава значението на микропроизводството на енергия за увеличаване на дела

на възобновяемите източници на енергия; подчертава освен това значението на микропроизводството за увеличаването на енергийната ефективност, осигуряването на енергийните доставки и ангажирането на гражданите в тяхното собствено енергопотребление и в борбата срещу изменението на климата; подчертава във връзка с това необходимостта от съгласувана стратегия на ЕС относно микропроизводството, която да включва мерки за обновяване на енергийната инфраструктура, намаляване на законодателните тежести и обмен на най-добри практики по отношение на фискалните стимули;

34. подчертава необходимостта от осигуряване на достатъчно силна политическа рамка за периода след 2020 г. за технологиите за енергия от възобновяеми източници, които все още не са достигнали равнопоставеност в електропреносната мрежа, с цел да се покрийт, а по-късно постепенно да се премахнат субсидиите;
35. отбелязва, че сценариите на Енергийната пътна карта до 2050 г. предполагат по-големи количества биогорива; счита, че по отношение на това Комисията следва да подкрепя преминаването към биогорива от трето поколение, базирани на отпадъци от хранителни земеделски култури, и да налага подобни условия върху вноса на биогорива;
36. отправя искане към Комисията да представи предложение как да бъде увеличена ефикасността на използването на възобновяеми енергийни източници на територията на ЕС и неговите региони, със стремеж към създаване на система от общи стимули на ЕС за възобновяеми енергийни източници, която би позволила използването на конкретни видове възобновяеми източници в онези региони на ЕС, в които те са най-ефективни по отношение на разходите и съответно водят до по-ниски цени на електроенергията; счита, че в средносрочен план биха могли да бъдат създадени пазарни групи за възобновяеми енергийни източници на регионално равнище;
37. призовава държавите членки и Комисията да подкрепят и насърчават глобални политики за отворен пазар за стоки, основаващи се на възобновяеми енергийни източници и да гарантират премахването на всички търговски бариери, като по този начин увеличат конкурентоспособността на ЕС, насърчавайки износа на технологии за производство на енергия от възобновяеми източници;
38. признава, че целите за възобновяеми енергийни източници бяха успешни и следва се удължат до 2030 г.; призовава държавите членки да продължават да спазват графика за постигане на целите си за 2020 г.; изразява загриженост поради увеличаващите се в държавите членки резки промени в механизмите за подпомагане на възобновяемата енергия, по-специално промени със задна дата и замразяването на подпомагането; призовава Комисията да следи внимателно прилагането на Директивата за възобновяемите енергийни източници и, ако е необходимо, да предприеме действия; призовава държавите членки да осигурят стабилни рамки за инвестиции в производството на енергия от възобновяеми източници, включително стабилни и редовно преразглеждани схеми за подпомагане и рационализирани административни процедури;
39. призовава Комисията и държавите членки да повишат значително сумите, заделени

за мерки за енергийна ефективност в бъдещата Многогодишна финансова рамка;

Инфраструктура и вътрешен енергиен пазар

40. подчертава, че тъй като ЕС се стреми към енергийна сигурност и енергийна независимост, е необходимо вниманието да бъде съсредоточено върху изграждането на модел на енергийна взаимозависимост между държавите членки чрез гарантиране на бързо завършване на вътрешния енергиен пазар на ЕС и на инфраструктурата на европейската интелигентна мрежа и супермрежа, свързваща Севера, Юга, Изтока и Запада, за да се използват по най-добрия начин сравнителните предимства на всяка държава членка, както и чрез използването на пълния потенциал на децентрализираното и микромасабно енергопроизводство и интелигентните енергийни инфраструктури във всички държави членки; подчертава значението да се гарантира, че развитието на политиките и регулаторните промени в държавите членки съответстват напълно на разпоредбите на трите пакета за либерализация, че водят до отстраняване на оставащите „заприщвания“ в инфраструктурата и недостатъци на пазара и не издигат нови бариери пред интеграцията на пазара на електричество и газ; подчертава освен това, че при вземането на решения в областта на енергийната политика във всяка национална система трябва също да се отчита как тези решения биха могли да се отразят върху други държави членки; счита, че би било желателно да се определи дали и как експертните знания и възможностите на Агенцията за сътрудничество между регулаторите на енергия (ACER) биха могли да се използват при изпълнението на горепосочените задачи;
41. признава, че проектите за енергийна инфраструктура се характеризират с големи предварителни инвестиции и 20 до 60-годишен оперативен живот; припомня, че настоящата пазарна среда е крайно непредсказуема и поради това инвеститорите се колебаят, когато става въпрос за инвестиции в развитие на енергийна инфраструктура; подчертава, че следва да се подкрепят нови стратегии и новаторски инструменти, за да се насърчат инвестициите в инфраструктура, позволяващи бърза адаптация към бързо променящата се среда;
42. подчертава необходимостта от изпълнение на настоящите политики и регламенти, така че да се подобри използването на съществуващата енергийна инфраструктура в полза на потребителя в ЕС; призовава Комисията и ACER да наблюдават по-стриктно националното прилагане на правила като тези, свързани с принципа „използваш или губиш“;
43. подчертава необходимостта от изграждане на напълно интегриран европейски енергиен пазар до 2014 г.; отбелязва значението на пълното прилагане на законодателството в областта на вътрешния енергиен пазар във всички държави членки и необходимостта да се гарантира, че нито една държава членка и нито един регион няма да останат изолирани от европейските газопреносни и електропреносни мрежи след 2015 г.; подчертава необходимостта от отчитане на социалното въздействие и разходите за енергия, като същевременно се гарантира, че цените за енергия са по-прозрачни и по-добре отразяват разходите, включително разходите, свързани с околната среда, когато те не са взети изцяло предвид;

44. отбелязва създаването на механизъм за обмен на информация във връзка с междуправителствени споразумения между държавите членки и трети държави относно енергийната политика, като се има предвид, че този механизъм е насочен към повишаване на прозрачността на политиката, координацията и ефективността в ЕС като цяло; призовава държавите членки да покажат още амбиции за гарантирането на това, че не се стига до сключване на споразумения, които са в противоречие със законодателството в областта на вътрешния енергиен пазар; счита, че Комисията следва да може да преглежда проекти на споразумения с оглед на тяхната съвместимост с това законодателство и да участва в преговори по целесъобразност; счита, че механизмът за обмен на информация е стъпка към по-нататъшно координиране на закупуването на енергия извън ЕС, което е от ключово значение за постигането на целите на Енергийната пътна карта за периода до 2050 г.;
45. подчертава необходимостта да се увеличат стимулите за инвеститорите в енергийния пазар чрез увеличение на нормата на печалба и улесняване — без разхлабване — на бюрократичните процедури.
46. признава, че финансовата криза затруднява привличането на инвестициите, необходими за преобразуването на енергийната система; изтъква новите предизвикателства, като необходимостта от гъвкав резервен и балансиращ капацитет в енергийната система (напр. гъвкаво производство, стабилна преносна мрежа, съхранение, системи за отговаряне на търсенето, микроинсталации за производство и взаимосвързаност), които да отговорят на очакваното увеличение на дела на енергията от възобновяеми източници, чието производство е неравномерно; подчертава значението на инфраструктурата на равнището на разпределението и важната роля на проактивните потребители и на операторите на разпределителни системи (ОРС) при интегрирането в мрежата на децентрализирани енергийни продукти и мерки за ефективност на потреблението в системата; подчертава необходимостта от правилна оценка на наличния капацитет в Европа и на необходимостта от достатъчна взаимосвързаност и от гъвкав резервен балансиращ капацитет за изравняване на предлагането с търсенето, като така се гарантира сигурността на доставките на електроенергия и газ; посочва, че даването на по-висок приоритет на управлението на потреблението и на производството на енергия от потребителите би засилило значително интегрирането на децентрализирани енергийни източници и подпомогнало постигането на общите цели на енергийната политика;
47. подчертава, че тъй като настоящата инфраструктура е остаряла, ще са необходими огромни инвестиции при всеки сценарий от Съобщението на Комисията относно Пътната карта за периода до 2050 г.; посочва, че при всеки сценарий, това ще доведе до повишение на цените на енергията до 2030 г.; отбелязва освен това, че според Комисията най-големият дял от това повишение вече се реализира в референтния сценарий, тъй като е свързан с подменянето на поредния 20-годишен, вече напълно отписан капацитет за производство на енергия;
48. подчертава, че енергийната сигурност на Европейския съюз зависи от по-голямата диверсификация на източниците му на внос; подчертава следователно

необходимостта ЕС активно да засилва сътрудничеството със своите партньори; отбелязва забавянето на завършването на Южния коридор; подчертава необходимостта от постигане на енергийна сигурност чрез енергийна диверсификация, припомня значителния принос на втечения природен газ и флотите за такъв газ за енергийните доставки за ЕС и подчертава потенциала на допълнителен коридор за втечен природен газ в Източното Средиземноморие и Черноморския регион, който да служи като гъвкав носител на енергия и стимул за по-голяма конкуренция в рамките на вътрешния енергиен пазар;

49. припомня, че стратегическите партньорства на Съюза със страни производителки и транзитни страни, в частност със страните, обхванати от Европейската политика за съседство (ЕПС), изискват подходящи инструменти, предсказуемост, стабилност и дългосрочни инвестиции; във връзка с това изтъква, че целите на Съюза в областта на климата следва да бъдат подкрепяни от проекти на ЕС за инвестиране в инфраструктура, ориентирани към диверсифициране на пътищата на доставки и увеличаване на енергийната сигурност на Съюза, като Набуко;
50. припомня, че в съответствие с пакета за вътрешния пазар участниците на пазара играят основна роля при финансирането на енергийна инфраструктура; признава, че за някои иновативни или стратегически важни проекти, които са оправдани от гледна точка на сигурността на доставките, солидарността и устойчивостта, но не могат да привлекат достатъчно финансови средства на пазарен принцип, може да е необходима ограничена публична подкрепа за подсилване на частното финансиране; изтъква, че подборът на такива проекти следва да се основава на ясни и прозрачни критерии, избягване на нарушаването на конкуренцията и отчитането на интересите на потребителите и следва да бъде изцяло в съответствие със законодателството на ЕС и целите му в областта на енергията и изменението на климата;
51. подчертава, че повечето от сценариите в Енергийната пътна карта за периода до 2050 г. няма да са възможни без развитието на местни и регионални интелигентни разпределителни мрежи за електричество и газ; счита, че освен трансгранични проекти Съюзът следва да приеме мерки за подпомагане на създаването или обновяването на местни мрежи, особено по отношение на достъпа за защитени потребители;
52. подчертава значението на Механизма за свързване на Европа, в който значителна сума от финансирането е запазена за преобразуване и по-нататъшно развитие на енергийната инфраструктура в ЕС; подчертава значението на определянето и подкрепянето на ключови устойчиви проекти в голям и в малък мащаб;
53. подчертава ролята на подхода „обслужване на едно гише“ като допълнение към целите, които ЕС си поставя за опростяване и намаляване на бюрокрацията, като по този начин се ускоряват процедурите по разрешаване и издаване на разрешителни и се намалява административната тежест върху дружествата, искащи разрешения във връзка с развитието на енергийна инфраструктура, като същевременно се гарантира надлежното спазване на действащите правила и регламенти; призовава държавите членки да преразгледат процедурите си в тази връзка;

54. призовава Комисията спешно да вземе мерки относно регулаторната несигурност за институционални инвеститори в тълкуванието на третия енергиен пакет, когато действат като пасивни инвеститори в капацитет за пренос и в капацитет за производство;
55. призовава Комисията спешно да вземе мерки по въпроса за липсата на стимули за инвестиции в интелигентни мрежи за оператори на разпределителни системи и оператори на преносни системи в информационни и комуникационни технологии (ИКТ) и други иновативни технологии, улесняващи по-добро и по-голямо използване на съществуващата мрежа;

Социално измерение

56. приветства включването на социалното измерение в Енергийната пътна карта за периода до 2050 г.; счита, че в това отношение следва да се обърне специално внимание на енергийната бедност и заетостта; настоява, по отношение на енергийната бедност, че енергията следва да бъде достъпна за всички и призовава Комисията и държавите членки, както и местните органи и компетентните социални организации да работят заедно за намиране на съобразени с нуждите решения за решаване на проблеми като електрическата и топлинната бедност, като се акцентира по-специално върху уязвимите домакинства с ниски доходи, които са най-силно засегнати при увеличаването на цените на енергията; счита следователно, че такава стратегия следва да насърчава енергийната ефективност и пестенето на енергия, тъй като това е един от най-ефективните начини за намаляване на сметките за енергия, както и да анализира национални мерки като данъчното облагане, възлагането на обществени поръчки и ценообразуването на топлинната енергия и т.н., по-специално когато те възпрепятстват инвестициите в енергийна ефективност или оптимизирането на производството и употребата на топлинна енергия, а също така и да дава препоръки относно добрите и лошите практики; подчертава важността на разработването и съобщаването на повече мерки за енергийна ефективност, на стимулиращи предлагането и търсенето действия и на създаването на информационни кампании за утвърждаване на необходимите промени в поведението; изисква от държавите членки редовно да докладват за предприетите действия за защита на домакинствата от нарастващи сметки за енергия и от енергийна бедност; във връзка със заетостта изисква от Комисията да насърчава мерки за приспособяване на образованието, за повторно обучение и преквалификация, за да се подпомогнат държавите членки да предоставят висококвалифицирана работна ръка, готова да изиграе своята роля в енергийния преход; изисква от Комисията да предостави на Парламента до края на 2013 г. повече информация относно въздействието на този преход върху заетостта в енергетиката, в промишления отрасъл и в сектора на услугите, както и да разработи конкретни механизми за подпомагане работниците и засегнатите отрасли; препоръчва държавите членки да вземат предвид външните разходи и ползи от производството и потреблението на енергия като например ползите за здравето от подобряването на качеството на въздуха; счита, че социален диалог относно последиците от Енергийната пътна карта, който следва да обхваща всички заинтересовани страни, е ключов фактор и ще остане такъв през периода на преход;
57. посочва, че приемането на стратегия за намаляване на емисиите на въглерод, която

не отчита положението на някои държави членки, може да доведе до значително увеличаване на енергийната бедност, която се определя като положение, когато над 10 % от бюджета на домакинствата се изразходват за енергия;

58. подчертава необходимостта от защита на потребителите от високите цени на енергията и защита на предприятията от нелоялна конкуренция, както и от изкуствено занижени цени от дружества извън ЕС в съответствие с настоятелните призови, отправени на срещата на върха „Рио+20“ относно засилената роля на СТО;
59. призовава държавите членки и международната общност да засилят способността на образователните институции да осигуряват квалифицирани кадри, както и следващото поколение учени и новатори, в области като безопасната доставка и използване на енергия, енергийната сигурност и енергийната ефективност; припомня в тази връзка важната роля на „Хоризонт 2020“ и Европейския институт за иновации и технологии за преодоляването на несъответствията между образование, научни изследвания и приложение в енергийния сектор;
60. желае да изтъкне ключовата роля на прозрачността на цените и информирането на потребителите; счита следователно, че от Комисията зависи да установи колкото се може по-точно въздействието на такива фактори върху цените на енергията, запламена от отделни лица и от предприятията при различните избрани сценарии;

Ролята на отделните енергийни източници

61. счита, че всички видове нисковъглеродни технологии ще са необходими за постигане на амбициозната цел за намаляване на емисиите на въглерод на енергийната система на ЕС като цяло, и по-специално на електроенергийния сектор; приема, че ще остане неясно кои технологии ще се докажат в техническо и в търговско отношение в рамките на необходимия срок; подчертава, че гъвкавостта трябва да се запази, за да се позволи адаптиране към технологичните и социално-икономически промени, които ще настъпят;
62. приема, че традиционните изкопаеми горива вероятно ще продължават да бъдат част от енергийната система поне по време на прехода към нисковъглеродна енергийна система;
63. отчита, че понастоящем ядрената енергия се използва като важен енергиен източник с ниски нива на въглеродни емисии; призовава Комисията да работи за подобряване на общественото приемане на ядрената енергия, като използва резултатите от проведените неотдавна тестове за устойчивост на ядрените реактори;
64. изразява съгласие с Комисията, че ядрената енергия ще продължи да бъде важен допринасящ фактор, тъй като някои държави членки продължават да използват ядрена енергия като сигурен, надежден и достъпен източник на нисковъглеродно производство на електроенергия; признава, че анализът на сценариите показва, че ядрената енергия може да допринесе за понижаване на системните разходи и понижаване на цените на електроенергията;
65. изразява съгласие с Комисията, че в краткосрочен и средносрочен план природният

газ ще играе важна роля за преобразуването на енергийната система, тъй като той представлява относително бърз и рентабилен начин за намаляване на използването на други, по-замърсяващи изкопаеми горива; подчертава необходимостта от диверсифициране на пътищата за доставки на газ в Европейския съюз; отправя предупреждение срещу инвестиции, които биха могли да доведат до блокираща дългосрочна зависимост от изкопаеми горива;

66. признава потенциала на природния газ като гъвкав резерв за балансиране на вариращите доставки на енергия от възобновяеми енергийни източници, наред със съхранението на електроенергия, взаимното свързване и системите за отговаряне на търсенето; обсъжда предоставянето на по-голямо значение на природния газ, особено ако технологиите за улавяне и съхранение на въглерода станат по-широко достъпни; счита, че целта за намаляване на емисиите на парникови газове трябва да бъде основно съображение в този контекст и преобладаваща цел за енергийния микс;
67. изтъква необходимостта от разглеждане на проблема с очаквания ръст на вноса на газ и електроенергия в ЕС от трети държави в краткосрочен и средносрочен план с оглед гарантиране на енергийните доставки; отново заявява, че за някои региони и държави членки това предизвикателство е тясно свързано със зависимост от вноса на газ и нефт от само една трета държава; признава, че посрещането на това предизвикателство изисква, наред с другото, по-голяма роля на местните енергийни ресурси и възобновяеми енергийни източници, които са от жизненоважно значение за гарантиране на конкурентоспособността и сигурността на доставките, както и действия, насочени към разнообразяването на набора от енергийни доставчици, маршрути за доставки и източници; признава, че стратегическа цел в това отношение е осъществяването на южния газов коридор и изграждането на маршрут за доставка до ЕС на около 10—20 % от търсенето на газ на ЕС до 2020 г., за да стане възможно всеки европейски регион да има физически достъп до най-малко два различни източника на газ;
68. подчертава, че лигнитните въглища също ще играят роля в бъдещата диверсификация на енергийния микс; подчертава, че добивът на лигнитни въглища продължава да бъде конкурентоспособен дори в условията на настоящите цели на ЕС за защита на климата, преди всичко поради това че разполага с относително преимущество по отношение на свързаните с извличането разходи;
69. отбелязва, че улавянето и съхранението на въглероден диоксид би могло да играе роля по пътя към намаляването на емисиите на въглерод до 2050 г.; отбелязва обаче, че улавянето и съхранението на въглероден диоксид все още се намира на етапа на научно-изследователска и развойна дейност; отбелязва, че развитието на улавянето и съхранението на въглероден диоксид остава до голяма степен несигурно поради неразрешените проблеми, като неуточнени забавяния, висока себестойност и загриженост относно ефективността; подчертава необходимостта улавянето и съхранението на въглероден диоксид по икономически ефективен, безопасен и устойчив начин да влезе в употреба в търговски мащаб възможно най-скоро; изтъква, че улавянето и съхранението на въглероден диоксид се явява също така съществена възможност за намаляване на емисиите на въглерод на редица

енергоемки отрасли на промишлеността, като например рафинирането на нефт, производството на алуминий и производството на цимент; призовава Комисията да изготви междинен доклад за оценка на постигнатите резултати от използването на субсидирани от ЕС демонстрационни проекти за въглищни електроцентрали;

70. подчертава значението на намесата чрез политики, на публичното финансиране и на подходящата цена на въглерода, за да се демонстрира и гарантира своевременното внедряване на технологията за улавяне и съхранение на въглероден диоксид в Европа от 2020 г.; подчертава значението на демонстрационната програма на ЕС за изграждане на обществено приемане и подкрепа за улавянето и съхранението на въглероден диоксид като важна технология за намаляване на емисиите на парникови газове;
71. призовава Комисията да осъществява и насърчава обмена на знания и сътрудничеството в ЕС и в международен план, за да се гарантира, че в демонстрационните проекти за улавяне и съхранение на въглероден диоксид се използват съответните най-добри технически умения; призовава Комисията да подкрепя инвестициите в ранен етап в тръбопроводна инфраструктура и да координира трансграничното планиране за осигуряване на достъп до въглеродни погълтители от 2020 г., както и да предприема научноизследователска дейност за описване на резервоарите за съхранение в Европа; призовава Комисията да работи активно с държавите членки и с промишлеността, за да информира относно ползите и безопасността на улавянето и съхранението на въглероден диоксид с цел изграждане на обществено доверие в технологията;
72. отбелязва, че оптималното, безопасно и устойчиво развитие и използване на вътрешните и регионалните енергийни източници и конкурентоспособността на инфраструктурата, необходима за стабилни доставки на вътрешна енергия или енергийни източници от внос, могат да допринесат за по-голяма енергийна сигурност и поради това следва да бъдат приоритет при формулирането на енергийната политика на ЕС;
73. отбелязва, че докато продължава търсенето на продукти, основани на суров нефт, е важно поддържането на европейско присъствие в нефтопреработвателната промишленост за гарантиране на сигурност на доставките, подкрепа на конкурентоспособността на отраслите надолу по веригата, като например нефтохимическата промишленост, установяването на световни стандарти за качество на рафинирането на горива, спазването на изискванията в областта на околната среда и запазването на работните места в тези отрасли; подчертава също така констатацията на Енергийната пътна карта, че е вероятно нефтът да остане в енергийния микс дори през 2050 г., въпреки че делът му ще бъде много по-нисък отколкото в момента и че той ще служи основно като гориво за някои превози на товари и пътници на дълги разстояния;
74. счита, че трябва да се обърне специално внимание на тези региони на държавите членки, в които в момента въглищата са преобладаващият източник на енергия и/или в които въгледобивът и производството на електричество от въглища са жизненоважни регионални източници на заетост; счита, че ще са необходими

допълнителни, подкрепяни от ЕС социални мерки, за да може населението на тези региони да приеме сценариите на Енергийната пътна карта за периода до 2050 г.;

Глобални предизвикателства в областта на енергетиката

75. като признава, че ЕС действа в глобален контекст и че самостоятелните действия не могат да дадат всички очаквани ползи, припомня заключенията на Съвета (Транспорт, телекомуникации и енергетика) от ноември 2011 г. относно укрепването на външното измерение на енергийната политика на ЕС, в които Съветът подчертава необходимостта от разширен и по-съгласуван подход на ЕС към международните отношения в областта на енергетиката, за да се посрещнат предизвикателствата пред енергетиката и изменението на климата в глобален мащаб и необходимостта да се намерят решения на въпросите за конкурентоспособността и изместването на въглеродни емисии, като същевременно се гарантират безопасни, сигурни, устойчиви и диверсифицирани доставки на енергия;
76. подчертава необходимостта от гарантиране на енергийната сигурност и евентуалната независимост на ЕС по отношение на доставките основно чрез насърчаване на енергийна ефективност, пестенето на енергия и производство на енергия от възобновяеми източници, което заедно с други алтернативни източници на енергия ще доведе до намаляване на зависимостта от внос; отбелязва нарастващия интерес във връзка с проучването на нефтени и газови находища в Средиземно море и Черно море; счита, че е налице неотложна необходимост от установяване на всеобхватна политика на ЕС относно сондирането за нефт и газ в морето; счита, че трябва да се акцентира върху потенциалните рискове и върху очертаването на изключителни икономически зони (ИИЗ) за съответните държави членки и трети държави в съответствие с Конвенцията на ООН по морско право (UNCLOS), по която всички държави, членки на ЕС и ЕС са страни;
77. изтъква, че предоставянето на лицензионни права за сондиране и очертаването на ИИЗ ще стане източник на противоречия с трети държави и че ЕС следва да поддържа висок политически профил в това отношение и да се стреми към предотвратяване на международни разногласия; подчертава, че енергията следва да се използва като двигател на мира, екологосъобразността, сътрудничеството и стабилността;
78. призовава за това енергийната пътна карта на ЕС и Русия да се основава на принципи на взаимно зачитане и реципрочност, които са в основата на Световната търговска организация, Договора за енергийна харта и правилата на Третия енергиен пакет; призовава Комисията да прилага и изпълнява ефективно правилата на ЕС в областта на вътрешния пазар и конкуренцията по отношение на всички предприятия от енергийния сектор, които извършват дейност на територията на Съюза; приветства в тази връзка неотдавнашното разследване за антиконкурентно поведение на „Газпром” и неговите европейски клонове и изразява съжаление относно политически мотивирания указ на президента на Руската федерация, който не позволява нейни енергийни предприятия да си сътрудничат с институциите на ЕС; настоява, че от всяко предприятие в енергийния сектор трябва да се очаква пълно сътрудничество с разследващите органи; призовава Комисията да предложи

подходящ отговор на този указ и да гарантира, че разследването може да продължи;

79. призовава Комисията изготви всеобхватен набор от краткосрочни, средносрочни и дългосрочни приоритети на енергийната политика, които ЕС да следва в отношенията си със съседните държави, с оглед на установяването на общо правно пространство, основано на свързаните с достиженията на правото на Съюза принципи и норми на вътрешния енергиен пазар; подчертава значението на по-нататъшното разширяване на Енергийната общност, особено чрез включването на страни кандидатки за членство и на държавите от Източното партньорство, Централна Азия и Средиземноморието, и създаването на механизми за правен контрол за справяне с непълното прилагане на достиженията на правото на ЕС; призовава Съюза да покаже солидарност по отношение на своите партньори, които са част от Енергийната общност; осъжда, във връзка с това, неотдашните заплахи на Руската федерация към Молдова;
80. подчертава, че енергийната политика на ЕС не трябва по никакъв начин да бъде в противоречие с фундаменталните принципи, въз основа на които е създаден ЕС, в частност с демокрацията и правата на човека; в тази връзка призовава Комисията в енергийните си отношения да привилегирова производители и транзитни държави, които споделят и подкрепят същите ценности;
81. подчертава значението на задълбочаването на сътрудничеството и диалога с други стратегически енергийни партньори; счита, че нарастващото влияние на бързоразвиващи се икономики на глобалните пазари на енергия, както и растежът в тяхното енергопотребление, правят изключително важно за ЕС да влезе в диалог с тези партньори по всеобхватен начин във всички области на енергетиката; отбелязва, че в дългосрочен план Европейският съюз трябва да увеличи координацията по отношение на закупуването на енергия от трети държави; призовава за по-тясно сътрудничество между Съвета, Комисията и Европейската служба за външна дейност (ЕСВД), така че ЕС да говори с един глас по въпроси, засягащи енергийната политика, както е определено в законодателството на ЕС и указано от Генерална дирекция „Транспорт“ на Комисията; припомня, че Парламентът следва да бъде информиран редовно относно развитието в тази област;
82. изтъква, че солидарността между държавите членки, за която се призовава в Договора за ЕС, следва да се прилага в ежедневната работа по вътрешната и международната енергийна политика, както и при управлението на кризи в тази област; призовава Комисията да даде ясно определение на понятието „енергийна солидарност“, за да се гарантира, че всички държави членки я спазват;
83. подчертава, че няма да се правят компромиси с безопасността и сигурността нито на традиционни (напр. ядрени), нито на нови енергийни източници (напр. неконвенционален нефт и газ) и счита, че ЕС следва да продължи усилията си да укрепва рамката за безопасност и сигурност и да води международните усилия в тази област;
84. подчертава, че сега, когато държавите членки се заемат със свързването и интегрирането на своите национални пазари чрез инвестиции в инфраструктурата и приемането на общи регламенти, следва да се полагат също така непрекъснати

усилия за сътрудничество с Русия, за да се определят съзидателни и взаимно приемливи мерки, насочени към намаляване на несъответствията между двата енергийни пазара;

85. подчертава, че с изместването на доставките на енергия към развиващите се икономики, ЕС следва да се ангажира с интензивен диалог и сътрудничество с държавите от групата БРИКС относно енергийната ефективност, възобновяемите енергийни източници, чистите въглища, улавянето и съхранението на въглероден диоксид, интелигентните мрежи, изследванията в сферата на термоядрения синтез и ядрената безопасност; ЕС следва също да разработи ясна политика за сътрудничество в научните изследвания и иновациите в енергийния отрасъл с тези държави;
86. призовава ЕС да продължи да играе активна роля в международните преговори за глобално споразумение по въпросите на климата; подчертава необходимостта ЕС да знае какви ще бъдат последствията от провал на преговорите за глобално споразумение по въпросите на климата; изразява съжаление, че в Пътната карта не се представя сценарий, при който няма постигнато споразумение; подчертава, че постигането на правнообвързващо споразумение в световен мащаб относно намаляване на емисиите и участието в този процес на страните с най-големи емисии в света, като Китай, Индия, САЩ и Бразилия, ще увеличи шансовете за постигане на реално намаляване на емисиите на парникови газове; посочва необходимостта да се отговори на предизвикателството на изместването на въглеродни емисии чрез избягване на преместването извън пределите на ЕС на енергийно интензивните промишлени отрасли;

Схема за търговия с емисии (СТЕ)

87. признава, че схемата търговия с емисии понастоящем е основният – макар и не единственият – инструмент за намаляване на емисиите на парникови газове на промишления отрасъл и за насърчаване на инвестициите в безопасни и устойчиви нисковъглеродни технологии; отбелязва, че подобряването на структурата на СТЕ е необходимо, за да се увеличи способността на схемата да отговаря на икономическите спадове и възходи, да се възстанови сигурността на инвеститорите и да се засилят основаните се на пазара стимули за инвестиции в и използване на нисковъглеродни технологии; отбелязва, че всяка структурна промяна в схемата за търговия с емисии ще изисква всеобхватна оценка на екологичните, икономически и социални последици, както и на въздействието ѝ върху инвестициите в нисковъглеродни технологии, върху цената на електроенергията и върху конкурентоспособността на енергийно интензивните промишлени сектори, в частност по отношение на риска от изместване на въглеродните емисии; призовава Комисията и държавите членки да улеснят и насърчат за разработването на иновативни, безопасни и устойчиви технологични решения от промишления сектор в ЕС;
88. призовава Комисията да приеме една единна политика по отношение на промишлените сектори на ЕС, изложени на опасност от цената на непреките емисии на CO₂ и да предотврати задълбочаването на различията между чувствителните

енергийни сектори, действащи в рамките на стабилни икономики и онези, действащи в държави членки, изпитващи последиците от дълговата криза;

89. изисква от Комисията да представи възможно най-скоро допълнителна оценка с предложения за препоръчителни действия, които могат да предотвратят риска от изместване на въглеродни емисии поради преразпределение на производствени съоръжения в места извън ЕС, като се акцентира по-специално върху допълнителни сценарии, при които се вземат ограничени или не се вземат по-нататъшни действия в световен мащаб за намаляване на въглеродните емисии;
90. изтъква, че секторът, който се намира извън схемата за търговия с емисии, причинява около 55% от емисиите на ЕС на парникови газове, както и че е от съществено значение да се гарантира, че заедно със секторите, обхванати от СТЕ, секторите извън СТЕ също поемат своята отговорност за намаляването на емисиите; изтъква необходимостта от политическо ръководство на равнище ЕС и от предприемане на конкретни действия за разглеждане на този проблем;
91. признава, че СТЕ се сблъсква с непредвидени проблеми и че натрупаният излишък от квоти ще намали стимула за инвестиции за ниска въглеродна интензивност за дълги години напред; отбелязва, че това излага на опасност ефективността на СТЕ като основен механизъм на ЕС за намаляване на емисиите, който създава равни условия за конкурентни технологии, дава гъвкавост на дружествата да разработват своя собствена стратегия за намаляване на емисиите и предвижда конкретни мерки за борба с изместването на въглеродните емисии. призовава Комисията да приеме мерки за коригиране на недостатъците на СТЕ, за да може тя да функционира съгласно първоначално предвиденото. предлага тези мерки да включват:
  - а) възможно най-скорошно представяне на доклад до Парламента и Съвета, в който да се разглеждат, наред с други аспекти, въздействията върху стимулите за инвестиции в технологии с ниска въглеродна интензивност и рискът от изместване на въглеродни емисии. ако е целесъобразно, преди започването на третата фаза Комисията следва да измени регламента, посочен в член 10, параграф 4 от Директива 2003/87/ЕО, за да приложи подходящи мерки, които могат да включват задържани на необходимото количество квоти;
  - б) предлагане във възможно най-ранен срок на законодателство за изменение на изискването за ежегодно линейно намаление от 1,74 %, с цел да се изпълнят изискванията на целта за намаляване на емисиите на CO₂ в срок до 2050 г.;
  - в) предприемане и публикуване на оценка на стойността на евентуалното установяване на резервна цена за търгуването с квоти;
  - г) предприемане на стъпки за увеличаване на входящата съответна информация и прозрачността на регистъра на СТЕ с оглед на по-ефективното наблюдение и оценка;

Изследователска дейност, човешки ресурси, нови технологии и алтернативни горива

92. счита, че цените играят решаваща роля за инвестициите в енергетиката и производството на енергия; отбелязва, че политиките за насърчаване на производството на енергия от възобновяеми източници в различните държави членки следва да бъдат разглеждани като „крива на учене“; изразява становището, че относително високите цени на изкопаемите горива напоследък ще насърчават развитието на производството на енергия от възобновяеми източници, при условие, че бъдат премахнати политическите и пазарни пречки; препоръчва държавите членки да насърчават и подкрепят по-ефикасни схеми за подкрепа за енергията от възобновяеми източници, за да се сведе до минимум увеличението на цените на енергията; изисква от Комисията да проучи възможности за по-координирана, сближаваща и интегрирана европейска система за подпомагане на енергията от възобновяеми източници;
93. счита, че увеличението на сметките за енергия в ЕС през последните години доведе до „интелигентен“, основан на здравия разум подход за намаляване на потреблението на енергия чрез енергийна ефективност и пестене на енергия; изтъква значението на това тази естествена, но недостатъчна сама по себе си промяна в поведението, да бъде съпроводена от правилните политически действия и финансова подкрепа, за постигане на по-добро равнище на енергоспестяване; изтъква необходимостта от стимулиране на потребителите за генериране на собствена енергия; изтъква, че ролята на ИКТ и тяхното прилагане в рамките на интелигентните мрежи е от все по-голямо значение за развитието на ефикасно потребление на енергия и по-специално за разработването на програми за оптимизация на потреблението (в т.ч. интелигентни измервателни уреди), които следва да подпомогнат потребителите да се превърнат в активни заинтересовани страни по отношение на енергийната ефективност, предоставяйки им лесни за разбиране данни в реално време относно потреблението на енергия в домакинствата и предприятията и връщащия се в мрежата излишък, както и информацията относно мерките и възможностите за енергийна ефективност;
94. счита, че енергийната инфраструктура следва да бъде ориентирана в по-голяма степен към крайните потребители, като се набляга повече върху взаимодействието между капацитета на разпределителната мрежа и потреблението, и подчертава необходимостта от двупосочни потоци от електроенергия и информация в реално време; изтъква ползите за потребителите от новите технологии, като например управлението на енергията от страна на потребителите и системите за отговаряне на търсенето, които подобряват енергийната ефективност при доставките и търсенето;
95. счита, че разгръщането на интелигентни мрежи е неотложен въпрос, както и че без тях интеграцията на разпределеното производство от възобновяеми източници и подобряването на ефективността на потреблението на електроенергия (които са в основата за постигането на целите 20/20/20 на пакета от мерки в областта на климата и енергетиката) няма да бъдат възможни;
96. подчертава ролята на интелигентните мрежи, които позволяват двупосочна комуникация между производителите и потребителите на електроенергия, като изтъква, че интелигентните мрежи могат да дадат възможност на потребителите да наблюдават и приспособяват своето потребление на електроенергия; изтъква, че

силната защита на личните данни и програмите за повишаване на осведомеността на потребителите, като например информационни кампании в училища и университети, са от основно значение преди всичко за действителното въздействие на интелегентните измервателни уреди; подчертава, че държавите членки следва да осигурят достъп до съответната налична информация на интернет страници за потребители, както и че всички участници като строители, архитекти и доставчици на оборудване за топлина, охлаждане и електроенергия следва да получават актуална информация, да сравняват цените и услугите и въз основа на това да избират доставчика на енергия, който в най-голяма степен отговаря на техните потребности;

97. призовава Комисията да гарантира, че „Хоризонт 2020“ и Европейските партньорства за иновации в рамките на инициативата „Съюз за иновации“ дават приоритет на оптимизирането на енергийните системи и необходимостта от разработване на всякакви видове устойчиви технологии с ниска въглеродна интензивност, за да се стимулира конкурентоспособността на ЕС, да се насърчат възможностите за работа и да се създадат стимули за отговорно енергийно поведение; подкрепя в това отношение целите на Европейския стратегически план за енергийните технологии и на свързаните с него Европейски промишлени инициативи; изтъква, че на насърчаването на енергийната ефективност и намаляването на цената на енергията от възобновяеми източници посредством технологични подобрения и иновации следва също да се даде най-висок приоритет, наред с другото чрез заделяне на по-голям дял от публичните бюджети за научни изследвания в областта на енергията от възобновяеми източници и енергийната ефективност, по-специално в „Хоризонт 2020“ и плана SET;
98. твърди, че научните изследвания в областта на новите алтернативни горива са от съществено значение за посрещане на дългосрочните екологични и климатични цели и следователно очаква от програмата „Хоризонт 2020“ да предостави необходимите стимули;
99. подчертава значението на по-нататъшната изследователска и развойна дейност от страна на публичните институции и от промишлеността за подобряване и повишаване на енергийната ефективност и използването на енергия от възобновяеми източници и природен газ в пътнотранспортния сектор, в морския сектор и в сектора на въздухоплаването;

Отопление и охлаждане

100. призовава да се обърне по-голямо внимание на секторите на отоплението и охлаждането; призовава в тази връзка ЕС да разгледа възможностите за пълна интеграция на сектора на отоплението и охлаждането в преобразуването на енергийната система; отбелязва, че понастоящем този сектор представлява близо 45 % от крайното потребление на енергия в Европа и че е необходимо по-добро разбиране на важната роля на отоплението и охлаждането; във връзка с това призовава Комисията да събере необходимите данни, отразяващи енергийните източници за отоплението и охлаждането и начините на тяхното използване, както и разпределението на топлоенергията сред различните групи крайни потребители

(напр. жилищен сектор, промишленост, третичен сектор); насърчава развитието на комбинирани топло- и електроцентрали, които използват енергия от възобновяеми източници или възстановена или отпадна топлина и подкрепя по-нататъшните проучвания в областта на охладителните и отоплителните системи с оглед изпълнение на амбициозната политика на ЕС; призовава публичните органи да актуализират прогнозите си за търсенето по отношение на отоплението до 2050 г. и да представят оценки на въздействието на състоянието на подземните пластовете по региони с оглед оптимизиране на разпределянето на ресурси; призовава освен това Комисията и държавите членки да разпределят по-голямо финансиране за местните енергийни инфраструктури, като например централното отопление и охлаждане, в т.ч. чрез НИРД и иновативни финансови инструменти, водещи до ефикасни решения с ниски или никакви въглеродни емисии, които ще заменят вноса и обхващания цяла Европа обмен/транспорт на енергия; отбелязва, че електрификацията и вече съществуващите решения за енергия от възобновяеми източници (геотермална енергия, енергия от биомаса, включително от биоразградими отпадъци, слънчево отоплителна и водно-/въздушноотоплителна енергия) в комбинация с мерките за енергийна ефективност, имат потенциал за постигане на освобождаване от въглеродни емисии на потреблението на топлинна енергия до 2050 г. по по-разходоэффективен начин, като същевременно се решава проблема с енергийната бедност;

Заклучителни забележки

101. приветства предстоящите съобщения на Комисията относно улавянето и съхранението на въглероден диоксид, вътрешния пазар, енергийната ефективност и енергийните технологии, с оглед постигането на по-нататъшен напредък при изборите на политика, посочени в Енергийната пътна карта за периода до 2050 г.;
102. счита, че за да се гарантира сигурността на енергийните доставки, следва да се обърне специално внимание на регионите по външните граници на ЕС, като се подпомага свързването в мрежа и развитието на нови енергийни инфраструктури в сътрудничество със съседните държави;
103. отбелязва, че поради различните географски условия е невъзможно за всички региони да се прилага енергийна политика от типа „един размер е подходящ за всички“; счита – независимо от критериите за съвместна дейност и като отчита необходимостта от спазване на рамките на политиките на ЕС – че на всеки европейски регион следва да бъде позволено да следва индивидуален план, съобразен с неговото положение и икономика и насочен към разработване на такива енергийни източници, които могат да постигнат целите на Енергийната пътна карта за периода до 2050 г. най-ефективно, и припомня, че по-конкретно производството на енергия от възобновяеми източници играе ключова роля за развитието и заетостта както в селските, така и в различни от селските райони; следователно призовава всички региони да разработят и приложат енергийни стратегии и да обсъдят включването на енергетиката в своите научноизследователски и новаторски стратегии за интелигентна специализация; счита, че въз основа на подобна специализация, ЕС следва да измерва европейските енергийни цели на равнището на целия ЕС вместо на националните цели;

104. подчертава значението на прозрачността, демократичния контрол и участието на гражданското общество в отношенията с трети държави в областта на енергетиката;
105. подчертава значението на намаляването на общото потребление на енергия и на повишаването на енергийната ефективност в транспортния сектор, включително чрез транспортно планиране и подпомагане на обществения транспорт на равнището на държавите членки; подчертава също така, че проектите в областта на енергията от възобновяеми източници в рамките на програмата за трансевропейски мрежи за транспорт и енергия (TEN-T и TEN-E) следва да бъдат ускорени;
106. счита, че общата цел за намаляване на емисиите на въглерод изисква съществено намаляване на емисиите от транспорта, което означава по-нататъшно разработване на алтернативни горива, подобряване на ефективността на транспортните средства, както и значително нарастване на използването на електроенергия и във връзка с това високи равнища на инвестициите в инфраструктура за производство и пренос на електроенергия, в управление на мрежи и в съхранение на енергия; посочва, че са необходими бързи действия, за да се избегне обвързване с по-високи емисии поради продължителен жизнен цикъл на инфраструктурата;
107. твърдо насърчава идеята да бъдат включени заключенията от работния документ на Комисията „Региони 2020 — оценка на бъдещите предизвикателства за регионите в ЕС“ относно значението на отчитането и на потенциала на най-отдалечените и най-слабо развитите региони в сферата на енергийните доставки занапред;
108. обръща внимание на сложната връзка между енергийните доставки, доставките на храни и развитието в сферата на сигурността, особено по отношение на неустойчивото първо поколение биогорива, които могат да окажат отрицателно социално и екологично въздействие върху развиващите се държави; препоръчва следователно да се увеличат инвестициите и разработването на устойчиви съвременни биогорива от селскостопански отпадъчни продукти и водорасли;
109. припомня значението на екологосъобразността на производството на енергия; призовава държавите членки да прилагат изискванията за оценката на въздействието върху околната среда стриктно и спрямо всякакъв вид производство на енергия, включително от неконвенционален газ;
110. призовава Комисията да подкрепи включването на така наречената „клауза за енергийна сигурност“ във всички търговски споразумения, споразумения за асоцииране и споразумения за партньорство и сътрудничество с държави производителки и транзитни държави, с която да се утвърди кодекс на поведение и изрично да се очертаят мерки, които да се предприемат в случай на едностранна промяна на условията от страна на един от партньорите;
111. отбелязва значението на едно широко сътрудничество в Арктическият регион, особено между страните в Евроатлантическото пространство, включително на споразумение за специален режим; във връзка с това призовава Комисията да представи цялостна оценка на ползите и рисковете от участие на ЕС в Арктическият регион, включително анализ на риска за околната среда, с оглед на много уязвимите и незаменими области, особено в Крайния север;

112. възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Съвета и на Комисията.

14.11.2012

СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯТА ПО ВЪНШНИ РАБОТИ

на вниманието на комисията по промишленост, изследвания и енергетика

Енергийна пътна карта за периода до 2050 г. — бъдеще с енергия
(2012/2103(INI))

Докладчик по становище: Jacek Saryusz-Wolski

ПРЕДЛОЖЕНИЯ

Комисията по външни работи приканва водещата комисия по промишленост, изследвания и енергетика да включи в предложението за резолюция, което ще приеме, следните предложения:

1. припомня на Комисията, че енергийната политика на ЕС, наред с изменението на климата и политиките в областта на околната среда, трябва да съответства на други приоритетни политики на Съюза, включително тези в областта на сигурността, отношенията в международен план и със съседните страни, търговията и развитието, както и политиките в защита на правата на човека и демократичните принципи; призовава към по-силно хармонизиране с незабавно действие, за да се гарантира ефективността на енергийната политика на ЕС, както и съгласуваността и надеждността на международната му политика; изтъква, че работата за енергийна независимост на ЕС подобрява имиджа на ЕС като глобално действащо лице;
2. припомня на Комисията, че водещи принципи в енергийната политика на ЕС следва да бъдат гарантирането на енергийните доставки и намаляването на прекалената енергийна зависимост на ЕС в тази област;
3. изтъква, че енергийната политика на ЕС следва да се стреми към по-голяма степен на независимост - напр. чрез стремеж към по-голяма енергийна ефективност, насърчаване на възобновяеми енергийни източници и преминаване към източници, които са с ниска степен на емисии, като по този начин засилва, а не накърнява конкурентоспособността на Съюза; призовава, във връзка с това, Комисията да предложи инициативи с цел защита на конкурентоспособността на ЕС, предотвратяване на риска от изместване на въглеродни емисии поради релокация на производство извън ЕС, особено в случая на ограничени или липсващи глобални действия в областта на намаляването на въглеродните емисии; припомня, че енергийната политика на ЕС следва да се балансира по начин, който ще гарантира

изпълнението на мерки за осигуряване на достъп до трите стълба: сигурна, устойчива и конкурентоспособна енергия;

4. изтъква процесите на световните енергийни пазари, включително по-голямата роля на природния газ от неконвенционални енергийни източници и новите технологии, променящите се модели на доставка и търсене, както и появата на нови страни производители и транзитни страни, всичко което следва да залегне в основата на енергийната политика на ЕС;
5. изтъква, че солидарността между държавите членки, към която призовава Договорът за ЕС, следва да се прилага в ежедневната работа по вътрешната и международната енергийна политика, както и при управлението на кризи в тази област; призовава Комисията да даде ясно определение на понятието „енергийна солидарност“, за да се гарантира, че всички държави членки го съблюдают;
6. призовава Комисията и Европейската служба за външна дейност (ЕСВД) да установят стратегическите приоритети във външната енергийна политика, с подобаващо отчитане на високата степен на енергийна зависимост на Европа, като се стремят към активна политика в областта на климата чрез ангажиране с всички страни по РКОНИК и, в частност, с ключови партньори, като например САЩ и петте страни от БРИКЮ; подчертава по-специално необходимостта от задълбочаване на диалога по стратегически енергийни въпроси от взаимен интерес с цел насърчаване на сътрудничеството в областта на енергийните политики и засилване на съвместната научно-изследователска работа в рамките на специални форуми, като Енергийния съвет ЕС – САЩ;
7. подчертава, че енергийната политика на ЕС не трябва по никакъв начин да бъде в противоречие с фундаменталните принципи, въз основа на които е създаден ЕС, в частност по отношение на демокрацията и правата на човека; в тази връзка призовава Комисията в енергийните си отношения да третира с предимство производители и транзитни страни, които споделят и подкрепят същите ценности;
8. призовава Комисията изготви всеобхватен набор от краткосрочни, средносрочни и дългосрочни приоритети на енергийната политика, които ЕС да следва в отношенията си със съседните държави, с оглед на установяването на общо правно пространство, основано на свързаните с достиженията на правото на Съюза принципи и норми на вътрешния енергиен пазар; подчертава значението на по-нататъшното разширяване на Енергийната общност, особено към страни кандидати за членство и към държавите от Източното партньорство, в Централна Азия и Средиземноморието, и създаването на механизми за правен контрол за справяне с непълното прилагане на достиженията на правото на ЕС; призовава Съюза да покаже солидарност с неговите партньори, които са част от Енергийната общност; осъжда, във връзка с това, неотдавнашните заплахи на Руската федерация към Молдова;
9. изтъква също така нарастващото значение на проучването на нефтени и газови находища в Средиземно море и Арктическият регион; смята, че има неотложна необходимост от разработване на политика на ЕС относно сондирането за нефт и газ в морето, включително очертаване на изключителни икономически зони на

държавите, членки на ЕС и съответните трети държави в съответствие с Конвенцията на ООН по морско право (UNCLOS), по която всички държави, членки на ЕС и ЕС са страни;

10. подчертава, че ЕС следва да поддържа висок политически авторитет по време на процеса на очертаването на изключителни икономически зони и на предоставяне на лицензни права за сондиране, с цел предотвратяване на противоречия с трети държави; подчертава, че енергията следва да се използва като двигател на мира, сътрудничеството и стабилността;
11. изразява убеждението си, че по-ефективното управление на световно равнище би подобрило сътрудничеството със страните производители, транзитните страни и страните потребители; счита, че предвид на това ЕС следва да играе основна роля в международното управление на енергийната политика, с оглед да се насърчават принципи на прозрачност и недискриминация, които да имат за цел постигането на устойчивост, намаляването на цените и разходите по сделките и установяването на стимули за конкуренция между участниците на пазара по отношение на цени и качество;
12. припомня, че стратегическите партньорства на Съюза със страни производители на енергия и транзитни страни, в частност със страните, обхванати от Европейската политика за съседство (ЕПС), изискват подходящи инструменти, предвидимост, стабилност и инвестиции в дългосрочен план, напълно съответстващи на законодателството относно вътрешния енергиен пазар; припомня значението на бързото реализиране на енергийните взаимовръзки със съседни страни като начин за засилване на връзките с тях; във връзка с това изтъква, че целите на Съюза в областта на климата трябва да са в съзвучие с дългосрочните проекти на ЕС за инвестиране в инфраструктури, ориентирани към разнообразяване на пътищата на доставки и енергийните източници и увеличаване на енергийната сигурност на Съюза, като например Южния коридор и газопровода „Набуко“, както и неговото потенциално свързване със страните от Източна и Централна Европа;
13. подчертава значението на прозрачността, демократичния контрол и участието на гражданското общество в отношенията с трети държави в областта на енергетиката;
14. обръща внимание на сложната връзка между енергийните доставки, доставките на храни и развитието в сферата на сигурността, особено по отношение на неустойчивото първо поколение биогорива, които могат да окажат отрицателно социално и екологично въздействие върху развиващите се държави; в тази връзка препоръчва да се увеличат инвестициите и разработването на устойчиви съвременни биогорива от селскостопански отпадъчни продукти и водорасли;
15. изразява убеждението си, че Съветът следва да предостави мандат на Комисията за провеждане на преговори в областта на инфраструктурни проекти от стратегическо значение, които засягат сигурността на доставките за ЕС като цяло, както и че за такъв мандат следва да се помисли и в случай на други междуправителствени споразумения, за които се счита, че имат съществено въздействие върху целите на дългосрочната енергийна политика на ЕС, по-конкретно неговата енергийна независимост; в тази връзка приветства напредъка, постигнат във водените от

Комисията преговори относно договор между ЕС, Азербайджан и Туркменистан за изграждане на транскаспийска газопроводна система;

16. отбелязва създаването на механизъм за обмен на информация във връзка с междуправителствени споразумения между държавите членки на ЕС и трети държави относно енергийната политика, при положение че той е насочен към повишаване на прозрачността на политиката, координацията и ефективността в ЕС като цяло; призовава държавите членки да покажат още амбиции за гарантирането на това, че не се сключват споразумения, които са в противоречие със законодателството в областта на вътрешния енергиен пазар; счита, че Комисията следва да може да преглежда проекти на споразумения с оглед на тяхната съвместимост с това законодателство и да участва в преговори по целесъобразност; счита, че механизмът за обмен на информация е стъпка към по-нататъшно координиране на закупуването на енергия извън ЕС, което е от ключово значение за постигането на целите на енергийната пътна карта – 2050 г.;
17. призовава към това, енергийната пътна карта на ЕС и Русия да се основава на принципи на взаимно зачитане и реципрочност, залегнали в правилата на Световната търговска организация, Договора за енергийна харта и Третия енергиен пакет; призовава Комисията да прилага и изпълнява ефективно правилата на ЕС в областта на вътрешния пазар и конкуренцията по отношение на всички предприятия от енергийния сектор, които извършват дейност на територията на Съюза; приветства, във връзка с това, неотдавнашното разследване на антиконкурентно поведение на „Газпром” и неговите европейски клонове и изразява съжаление относно политически мотивирания указ на президента на Руската федерация, който не позволява нейните енергийни предприятия да си сътрудничат с институциите на ЕС; настоява от всяко предприятие в енергийния сектор да се очаква пълно сътрудничество с разследващите органи; призовава Комисията да предложи подходящ отговор на този указ и да гарантира, че разследването може да продължи;
18. изтъква необходимостта от справяне с очаквания ръст на вноса на газ и електроенергия в ЕС от трети държави в краткосрочен и средносрочен план с оглед гарантиране на енергийните доставки; отново заявява, че за някои региони и държави членки това предизвикателство е тясно свързано със зависимост от вноса на газ и петрол от само една трета държава; признава, че посрещането на това предизвикателство изисква, наред с другото, по-голяма роля на местните енергийни ресурси и възобновяеми енергийни източници, които са от жизнено важно значение за гарантиране на конкурентоспособността и сигурността на доставките, както и действия, насочени към разнообразяването на портфолиото от енергийни доставчици, пътища и източници; признава, че стратегическа цел в това отношение е осъществяването на южния газов коридор и изграждането на маршрут за доставка до ЕС на около 10—20 % от търсенето на газ на ЕС до 2020 г., за да стане възможно всеки европейски регион да има физически достъп до най-малко два различни източника на газ;
19. отбелязва значението на едно широко сътрудничество в Арктическият регион, по-специално между страните в евроатлантическото пространство; във връзка с това призовава Комисията да представи цялостна оценка на ползите и рисковете от

участие на ЕС в Арктическият регион, включително анализ на риска за околната среда, с оглед на много уязвими и необходими области, особено в Горна Арктика;

20. призовава Комисията да подкрепи включването на така наречената „клауза за енергийна сигурност“ във всички търговски споразумения, споразумения за асоцииране и споразумения за партньорство и сътрудничество със страни производители и транзитни страни, като по този начин се утвърди кодекс на поведение и изрично се упоменат мерките, които следва да се предприемат в случай на едностранна промяна на условията от страна на един от партньорите;
21. призовава за по-тясно сътрудничество между Съвета, Комисията и ЕСВД, така че да говорят и действат съвместно по въпроси относно външната енергийна политика; подчертава необходимостта от създаване на бюро за енергийна политика в рамките на ЕСВД, както и от участие на делегациите на ЕС в провеждането на енергийна дипломация на място; припомня, че Европейският парламент следва да бъде информиран редовно относно развитието в тази област.

РЕЗУЛТАТ ОТ ОКОНЧАТЕЛНОТО ГЛАСУВАНЕ В КОМИСИЯ

Дата на приемане	6.11.2012 г.
Резултат от окончателното гласуване	+: 41 -: 2 0: 6
Членове, присъствали на окончателното гласуване	Franziska Katharina Brantner, Frieda Brepoels, Elmar Brok, Marietta Giannakou, Ana Gomes, Anna Ibrisagic, Liisa Jaakonsaari, Tunne Kelam, Евгени Кирилов, Maria Eleni Korra, Андрей Ковачев, Eduard Kukan, Vytautas Landsbergis, Sabine Lösing, Ulrike Lunacek, Mario Mauro, Francisco José Millán Mon, Alexander Mirsky, María Muñiz De Urquiza, Annemie Neyts-Uyttebroeck, Norica Nicolai, Pier Antonio Panzeri, Ioan Mircea Paşcu, Alojz Peterle, Bernd Posselt, Hans-Gert Pöttering, Cristian Dan Preda, Fiorello Provera, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Nikolaos Salavrakos, Jacek Saryusz-Wolski, György Schöpflin, Marek Siwiec, Laurence J.A.J. Stassen, Charles Tannock, Inese Vaidere, Sir Graham Watson, Karim Zéríbi
Заместник(ци), присъствал(и) на окончателното гласуване	Véronique De Keyser, Norbert Neuser, Alf Svensson, László Tőkés, Ivo Vajgl, Alejo Vidal-Quadras
Заместник(ци) (чл. 187, пар. 2), присъствал(и) на окончателното гласуване	Leonidas Donskis, Jolanta Emilia Hibner, Michèle Striffler, Rui Tavares, Róza Gräfin von Thun und Hohenstein

15.10.2012

СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯТА ПО ОКОЛНА СРЕДА, ОБЩЕСТВЕНО ЗДРАВЕ И БЕЗОПАСНОСТ НА ХРАНИТЕ

на вниманието на комисията по промишленост, изследвания и енергетика

относно Енергийната пътна карта за периода до 2050 г., бъдеще с енергетика
(2012/2103(INI))

Докладчик по становище: Romana Jordan

ПРЕДЛОЖЕНИЯ

Комисията по околна среда, обществено здраве и безопасност на храните приканва водещата комисия по промишленост, изследвания и енергетика да включи в предложението за резолюция, което ще приеме, следните предложения:

1. приветства поетия от ЕС ангажимент за намаляване на емисиите на парниковите газове като принос към усилията в световен мащаб за ограничаване на повишаването на световната средногодишна температура с 2°C спрямо температурните равнища преди началото на индустриализацията; приветства също така амбицията на Комисията да проучва възможните начини за постигане на целта на ЕС за декарбонизация, като същевременно гарантира сигурност на енергийните доставки и конкурентоспособността на ЕС;
2. счита за достоен за съжаление факта, че комисията е основала всички свои сценарии за декарбонизация върху предприемането на действия в областта на климата в световен мащаб и че не е извършила анализ, за да установи какви са амбициите на ЕС в случай на отлагане на действията в световен мащаб; също така изразява съжаление, че Комисията е пропуснала да разгледа сценарий, основан на високи равнища на енергийна ефективност и енергия от възобновяеми източници, който би бил най-гъвкав при по-висока цена на петрола или при спад на запасите на нефт;
3. подкрепя заключението, че декарбонизацията на ЕС до 2050 г. е осъществима и че тя ще изисква високи равнища на инвестиции, научноизследователска и развойна дейност, промяна на поведението и контрол на търсенето; подчертава, че тези инвестиции трябва да се направят сега, за да се избегне блокирането в неустойчиви технологии; призовава Комисията да гарантира яснота и стабилност за инвеститорите, като намалява свръхрегулирането и като поставя ясни, амбициозни

и обвързващи цели по отношение на намаляването на емисиите, ефективността и енергията от възобновяеми източници за периода до 2030 г., въз основа на сценарий с висока енергийна ефективност и висок дял на възобновяемите енергийни източници, като се следват съответните оценки; подчертава факта, че местните заинтересовани страни имат съществена роля за осъществяването на наистина успешна визия във връзка с ниските нива на въглеродни емисии и за насърчаването на интегриран подход в енергетиката и затова следва да се поощряват от Комисията чрез подходяща подкрепа по отношение на планирането и финансирането;

4. подкрепя заключението на Комисията, че двете най-важни и печеливши при всякакви обстоятелства решения за преобразуване на енергийната система са енергийната ефективност и високият дял на възобновяеми енергийни източници; счита, че ако се разчита единствено на СТЕ за преобразуване на енергийната система на Общността, ще е необходима висока цена на въглеродните емисии, което може да увеличи риска от изместване на въглеродни емисии; поради това счита, че са необходими допълнителни мерки в подкрепа на енергийната ефективност и енергията от възобновяеми източници;
5. счита, че липсата на подробни проучвания в оценката за въздействието, изготвена от Комисията относно социалните и икономически усложнения от по-нататъшно намаляване на емисиите от парникови газове за отделните държави членки — като се има предвид варирането на енергийния микс в държавите членки — следва спешно да бъде разгледана; счита, че подобни проучвания ще сформират базата за формулиране на справедливи, дългосрочни опции в климатичния и енергийния сектори;
6. призовава Комисията да предложи ясна цел за периода до 2030 г., като постави амбициозна цел за намаляване на емисиите на CO₂, която отчита целите за енергия от възобновяеми източници и енергийна ефективност; отново посочва, че е необходимо като минимум да бъдат изпълнени ключовите аспекти във връзка с намаляването на емисиите, формулирани в пътната карта за нисковъглеродна икономика, и да бъдат представени в най-кратък срок подходящи нива за различните цели за периода след 2020 г.;
7. насочва вниманието към факта, че понастоящем милиони граждани на ЕС се намират в енергийна бедност, като припомня, че техният брой може да нарасне, освен ако Комисията не ускори прехода към нисковъглеродна, енергийно ефективна икономика посредством механизми на предлагане и търсене, като се насърчава цялостна промяна на поведението по отношение на енергопотреблението;
8. счита, че ангажиментите за периода след 2020 г. относно новите цели за намаляване на емисиите над приетите вече стойности следва да бъдат условни, и то след като Комисията извърши анализ и представяне на постигнатия напредък в прилагането на целите за намаляване на емисиите за 2020 г.;
9. изразява мнение, че развитието на възобновяеми източници на енергия до 2050 г. трябва да напредва постепенно, и че следователно ориентировъчните цели до 2050 г. следва да се поставят сега; счита, че поставянето на обвързваща цел за 2030 г. е абсолютно необходимо, ако бъде установена сигурност за инвестициите на

участниците;

10. подчертава, че постигането на правнообвързващо споразумение в световен мащаб относно намаляване на емисиите и участието в този процес на страните с най-големи емисии в света, като Китай, Индия, Съединените щати и Бразилия, ще увеличи шансовете за постигане на реално намаляване на емисиите на парникови газове;
11. призовава Комисията и държавите членки да разработват подходящи начини за финансиране на енергийния преход, включително засилване на схемата за търговия с емисии, инициативи за поощряване на новаторството, като например „Хоризонт 2020“, по-голямо участие на ЕИБ във финансирането на проекти за енергия от възобновяеми източници и енергийна ефективност, както и основани върху пазара механизми, и също така да поощряват разработването на трансгранични енергийни мрежи;
12. настоява Комисията и държавите членки да разработват политики и съвместни инфраструктури, за да се гарантира, че през 2050 г. ЕС ще е в състояние самостоятелно да покрива и да произвежда енергия за поне 50 % от общо всички свои енергийни нужди;
13. посочва, че всяко разширяване на Схемата за търговия с емисии (СТЕ) трябва да се дефинира точно и не трябва да води до изкуствено завишаване на цената на квотите за емисии чрез използването на „заделяне“ или на подобни механизми;
14. посочва необходимостта да се отговори на реалната опасност, създадена от изместването на въглеродни емисии, в случай че енергийно интензивните промишлени сектори се преместят извън пределите на ЕС;
15. изисква от Комисията да представи възможно най-скоро допълнителна оценка с предложения за препоръчителни действия, които биха могли да предотвратят риска от изместване на въглеродни емисии поради преразпределение на производството извън ЕС, с особен акцент върху оценка на допълнителни сценарии в случай на ограничаване или липса на по-нататъшни действия в световен мащаб за намаляване на въглеродните емисии;
16. призовава Комисията при разработването на планове за енергийна инфраструктура да отчита потенциалната опасност от изместване на въглеродни емисии, особено в държави членки с обширни граници и географска близост до държави, които не са членки на ЕС;
17. призовава Комисията и държавите членки да повишават разработването и внедряването на устойчиви и щадящи климата технологии, да засилват ролята на възобновяемите източници на енергия (наред с другото чрез придаване на приоритетно значение на тяхното използване и чрез повишаване на тяхната пазарна реализация, т.е. чрез стабилни и предсказуеми схеми за помощ), да повишават ефективното използване на енергийните източници и да преустановяват постепенно субсидиите за горива, които насърчават разхитителното потребление и неефикасното използване на ресурсите, и заедно с други недостатъци на пазара,

като например пазарната концентрация, регулираните цени на енергията и липсата на ликвидност в дневните и балансиращите пазари, възпрепятстват конкурентоспособността на утвърдените технологии за производство на енергия от възобновяеми източници; в този контекст призовава отново за установяване на критерии за устойчивост по отношение на енергийното използване на биомаса, което ще гарантира цялостната ефективност на ресурсите, ползата за климата в разумни срокове и ще засили функционирането на вътрешния енергиен пазар;

18. счита, че общата цел, свързана с декарбонизацията, изисква съществено намаляване на емисиите от транспорта, което означава по-нататъшно разработване на алтернативни горива, подобряване на ефективността на транспортните средства, както и значително нарастване на използването на електроенергия и във връзка с това високи равнища на инвестициите в инфраструктура за производство и пренос на електроенергия, в управление на мрежи и в съхранение на енергия; посочва, че са необходими спешни действия, за да се избегне попадането в порочен кръг, свързан с по-високи емисии поради продължителния жизнен цикъл на инфраструктурата;
19. приветства важната роля на възобновяемите източници за декарбонизацията и енергийната сигурност и призовава за по-широката им пазарна реализация; изразява загриженост във връзка с бавното развитие и внедряване на технологии за улавяне и съхранение на въглероден диоксид в контекста на обозримото, по-нататъшно използване в световен мащаб на въглищата като енергиен източник; отчита, че понастоящем ядрената енергия се използва като основен енергиен източник с ниски нива на въглеродни емисии, и призовава комисията да полага усилия за по-доброто приемане на ядрената енергия от обществеността, като използва резултатите от стрес-тестовите; насърчава инициативите за разпространяване на изчерпателна информация сред обществеността, с цел да се повиши общественото одобрение за разполагането на съоръжения;
20. призовава Комисията да завърши спешно създаването на хармонизиран общ енергиен пазар на ЕС, чието плавно функциониране ще спомогне за постигане на установените цели в областта на енергетиката и климата;
21. изразява мнението, че няма да е възможно да се гарантират устойчиви доставки на енергия в рамките на Съюза, докато цялата му територия не се обслужва от интелигентни мрежи, и съответно настоятелно приканва Комисията да спомога по-активно за създаването на тези мрежи в най-кратък срок, като гарантира преди всичко, че няма да остане нито една държава членка, която да не е свързана към общите мрежи на ЕС;
22. приканва Комисията и държавите членки да обединят всички съществуващи технологии и инфраструктури за създаване на истинска супермрежа за електроенергия и газ на ЕС с възможности за ефективно интелигентно отчитане за гражданите, така че те да могат да се възползват от сигурни доставки на разумни и справедливи цени;
23. призовава ЕС да обмисли пълна интеграция на сектора на отоплението и охлаждането по посока на установяването на енергийна система с ниски нива на въглеродни емисии до 2050 г. отбелязва, че понастоящем този сектор съставлява

около 45 % от крайното потребление на енергия в Европа и че е необходимо по-добро разбиране на важната роля на отоплението и охлаждането с оглед на енергийните системи с ниски нива на въглеродни емисии;

24. изисква от Комисията да проучва в цялостен план потенциала и различните възможни технологии за съхранение на енергия в ЕС, посредством интеграция на политиките на ЕС в областта на вътрешния пазар, на капацитета на енергийната мрежа, както и на енергийната политика и на политиката във връзка с изменението на климата, с интересите на потребителите, така че да се постигнат целите на ЕС в областта на енергетиката и климата, да се намали енергийната зависимост от държави извън ЕС и да се създадат истински единен пазар и еднакви условия по отношение на енергията с възможно най-голяма сигурност на енергийните доставки за в бъдеще;
25. припомня, че всяка държава членка има право съгласно Договорите да взема решения относно своя енергиен микс въз основа на географските и техническите си условия, както и въз основа на определените местни запаси на суровини;
26. припомня значението на екологосъобразността на производството на енергия; призовава държавите членки да прилагат стриктно изискванията на оценката на въздействието върху околната среда спрямо всякакъв вид производство на енергия, включително неконвенционалния добив на газ;
27. отбелязва разширената дейност във връзка с проучването на нефтени и газови находища в Средиземно море и Арктическият регион; счита, че ЕС следва да насърчава разработването на международна правна рамка за опазване на Горна Арктика по подобие на установената рамка за Антарктика в Антарктическият договор и Протокола за опазване на околната среда; счита, че по отношение на други части от Арктика в изключителни икономически зони на държави — членки на ЕС, и на Европейското икономическо пространство (ЕИП) съществува спешна необходимост от включване в предложението за регламент относно безопасността на дейностите по търсене, проучване и добив на нефт и газ в морски райони на изисквания за сондажната дейност, които да гарантират, че отдалечените райони не са изложени на по-голям риск в сравнение с други райони и че екстремните работни условия като продължителна дълга част от денонощието, условия за образуване на лед и дълбоки води са отразени точно в процедурата за издаване на разрешения;
28. припомня, че бюджетът на ЕС трябва да бъде приведен в съответствие с целите на ЕС в областта на климата, околната среда и енергетиката.

РЕЗУЛТАТ ОТ ОКОНЧАТЕЛНОТО ГЛАСУВАНЕ В КОМИСИЯ

Дата на приемане	10.10.2012 г.
Резултат от окончателното гласуване	+: 52 -: 9 0: 2
Членове, присъствали на окончателното гласуване	Martina Anderson, Elena Oana Antonescu, Kriton Arsenis, Sophie Auconie, Pilar Ayuso, Paolo Bartolozzi, Sandrine B��lier, Sergio Berlato, Lajos Bokros, Milan Cabrnoc, Martin Callanan, Nessa Childers, Yves Cochet, Chris Davies, Bas Eickhout, Edite Estrela, Jill Evans, Karl-Heinz Florenz, Elisabetta Gardini, Gerben-Jan Gerbrandy, Matthias Groote, Fran��oise Grosset��te, Cristina Guti��rrez-Cortines, Satu Hassi, Jolanta Emilia Hibner, Karin Kadenbach, Christa Kla��, Eija-Riitta Korhola, Holger Kraemer, Jo Leinen, Corinne Lepage, Peter Liese, Zofija Mazej Kukovi��, Linda McAvan, Radvil�� Mork��nait��-Mikul��nien��, Miroslav Ouzk��, Влaдкo Тoдoрoв Пaнaйoтoв, Gilles Pargneaux, Andres Perello Rodriguez, Mario Pirillo, Pavel Poc, Anna Rosbach, Oreste Rossi, K��rlis ��adurskis, Daciana Octavia S��rbu, Carl Schlyter, Horst Schnellhardt, Richard Seeber, Theodoros Skylakakis, Boguslaw Sonik, Claudiu Ciprian T��n��sescu, Salvatore Tatarella, Thomas Ulmer, ��sa Westlund, Sabine Wils
Заместник(ци), присъствал(и) на окончателното гласуване	Adam Gierek, Julie Girling, Romana Jordan, Csaba S��ndor Tabajdi, Marita Ulvskog, Влaдимир Урyчeв, Anna Z��borsk��, Andrea Zannoni

6.12.2012

СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯТА ПО ВЪТРЕШНИЯ ПАЗАР И ЗАЩИТА НА ПОТРЕБИТЕЛИТЕ

на вниманието на комисията по промишленост, изследвания и енергетика

относно Енергийна пътна карта за периода до 2050 г. — бъдеще с енергия (2012/2103(INI))

Докладчик по становище: Olle Schmidt

ПРЕДЛОЖЕНИЯ

Комисията по международна търговия приканва водещата комисия по промишленост, изследвания и енергетика да включи в предложението за резолюция, което ще приеме, следните предложения:

1. Приветства съобщението на Комисията и подчертава необходимостта от конкретни предложения по отношение на политиката; счита, че в интерес на предсказуемостта за промишлеността и потребителите от основно значение е да се постигне споразумение относно насоката на дългосрочната политика на Съюза, веднага след като бъдат постигнати целите на стратегията „Европа 2020“;
2. подчертава, че от решаващо значение е държавите членки и Комисията да осигурят навременното, правилно и пълно прилагане на съществуващото законодателство, включително на мерките за регулиране, предвидени в третия пакет за вътрешния енергиен пазар, както и справедливи правила в областта на конкуренцията, отнасящи се до всички предприятия от енергийния сектор, които извършват дейност на територията на Съюза, с цел до 2014 г. да се постигне интегриран и конкурентоспособен европейски вътрешен енергиен пазар; призовава Комисията и Агенцията за сътрудничество между регулаторите на енергия (ACER) да упражняват по-строг надзор над националните мерки за прилагане и да разработват нови бизнес модели;
3. подчертава значението на вътрешния енергиен пазар и подчертава, че все още са необходими големи усилия за намаляване на зависимостта от енергия от трети страни и за осигуряване на възможността на ЕС през 2050 г. в по-голяма степен да покрива нуждите си самостоятелно от енергия и да произвежда повече енергия; призовава държавите членки да прилагат указанията за трансевропейската

енергийна мрежа и да осигуряват енергийна взаимосвързаност и оперативна съвместимост на равнището на ЕС;

4. счита, че е необходим открит, прозрачен, интегриран, хармонизиран и конкурентоспособен вътрешен енергиен пазар за постигане на конкурентни цени на енергията, сигурност на доставките, устойчивост и ефективно и широкомащабно разгръщане на възобновяемите енергийни източници и енергията от неконвенционални източници, както и че завършването на изграждането на един такъв пазар продължава да бъде важно предизвикателство за всички държави членки; приветства либерализацията на вътрешния енергиен пазар като необходима стъпка за намаляване на разходите за електроенергия и природен газ за потребителите, като същевременно се осигуряват по-голяма прозрачност и по-добри възможности за мониторинг на енергийния пазар и по този начин се допринася за конкурентоспособни и справедливи от гледна точка на потребителя цени; счита, че за тази цел е от съществено значение да се гарантира, че националните регулаторни органи функционират ефективно и са координирани на европейско равнище;
5. счита, че преходът към нисковъглеродна и енергийно ефективна икономика предоставя благоприятна възможност за постигане не само на устойчивост, но и на сигурност на доставките и на конкурентоспособност в Европа, както и че намаляването на емисиите на парникови газове може да бъде конкурентно предимство на разрастващия се световен пазар за свързани с енергията стоки и услуги; подчертава, че това е благоприятна възможност за европейските МСП, развиващи дейност на пазара на енергия от възобновяеми източници, която дава отличен стимул за развиване на предприемачеството и иновациите и би могла да представлява основен източник за създаване на работни места;
6. подчертава, че за Европа енергийната ефективност е изключително рентабилен начин за постигане на целите в областта на енергетиката, изменението на климата и икономиката; припомня огромния потенциал на енергийната ефективност за ограничаване на нашата зависимост от внос на енергия и за поставяне на началото на нов подем на икономиката; признава, че преходът към икономика с повишена енергийна ефективност би ускорил разпространението на новаторски технологични решения и би подобрил конкурентоспособността на промишлеността в Съюза, като по този начин ще насърчи икономическия растеж и създаването на висококачествени работни места в няколко сектора, свързани с енергийната ефективност;
7. изтъква необходимостта от подпомагане на децентрализираните дребномащабни производители на енергия от възобновяеми източници, включително регионалните и местните органи, така че да им се помогне да се интегрират в мрежата и счита, че регионалните и местните органи следва да продължават да се ползват от опростен достъп до финансиране за устойчива енергия от Европейската инвестиционна банка (ЕИБ);
8. изтъква, че настоящата система за насърчаване на възобновяемите източници е икономически неефективна поради големия брой различни програми в държавите членки; призовава за ясна политическа рамка на равнището на Съюза с цел

стратегическо насърчаване на икономически ефективни инвестиции в нисковъглеродна енергия на местно, регионално и национално равнище и на равнището на Съюза;

9. поддържа становището, че изборът на енергиен микс, въпреки че е въпрос от правомощията на отделните държави членки, следва да позволява изпълнението на общите цели и, когато е подходящо, да бъде предмет на координиран европейски подход, тъй като в противен случай не биха могли да бъдат постигнати предложените цели, особено по отношение на усилията за комбиниране на възобновяеми източници на енергия; изтъква, че ще бъде невъзможно да се предвидят приблизителните нужди от инвестиции от гледна точка на енергийната инфраструктура, без да се прогнозира вероятният състав на енергийния микс през 2030 г;
10. подчертава ролята на енергетиката за стимулиране на растежа и конкурентоспособността в ЕС; призовава Комисията да предложи стратегия за периода след 2020 г. и да представи политическа рамка за периода до 2030 г. за европейска енергийна политика с единна цел за намаляване на емисиите от парникови газове, съвместима с целите на ЕС за декарбонизация до 2050 г. и подкрепена от оценка на въздействието; насърчава държавите членки да засилят полаганите от тях усилия за постигане на целите за 2020 г. в областта на енергийната политика на ЕС;
11. счита, че е от жизненоважно значение вниманието на Съюза и на държавите членки да се насочи към инвестиции в инфраструктурата с цел повишаване на енергийната сигурност и модернизация на енергийните доставки, като се има предвид, че най-ефективният начин за насърчаване на този вид инвестиции в дългосрочен план е комбинирането им със специфични регулаторни и фискални мерки и необходимите национални публични политики;
12. изтъква, че все още не е познато въздействието на технологията за улавяне, пренос и съхранение на CO₂; отбелязва доклада на Международна агенция по енергетика „World Energy Outlook 2012“ (Световна енергийна прогноза за 2011 г.), която подчертава ролята на улавянето и съхранението на въглероден диоксид в определени сценарии на политиката; признава, че съществуват опасения сред обществеността по отношение на тази технология и призовава Комисията да изготви междинен доклад за оценка на постигнатите резултати от използването на субсидирани от ЕС демонстрационни проекти за въглищни електроцентрали;
13. подчертава ролята на интелигентните мрежи, които позволяват двупосочна комуникация между производителите и потребителите на електроенергия, като изтъква, че интелигентните мрежи могат да дадат възможност на потребителите да наблюдават и приспособяват своето потребление на електроенергия; изтъква, че всеобхватните програми за защита на личните данни и програмите за повишаване на осведомеността на потребителите, като например информационни кампании в училища и университети, са от основно значение преди всичко за действителното въздействие на интелигентните измервателни уреди; подчертава, че държавите членки следва да осигурят достъп до съответната налична информация на интернет

страници за потребители, както и че всички участници като строители, архитекти и доставчици на оборудване за топлина, охлаждане и електроенергия следва да получават актуална информация, да сравняват цените и услугите и въз основа на това да избират доставчика на енергия, който в най-голяма степен отговаря на техните потребности;

14. счита, че е необходимо да се насърчи ролята на информационните и комуникационните технологии (ИКТ) и че ЕС трябва да заложи на иновациите и научноизследователската дейност, като се има предвид, че разработването на иновативни технологии ще помогне за повишаване на безопасността и привличане на инвестиции;
15. насочва вниманието към „Енергийната политика за Европа“, която признава приноса на ядрената енергия в сферите на конкурентоспособността, икономическата ефективност, намаляването на емисиите на CO₂ и сигурността на доставките; изтъква, че технологиите в областта на ядрената енергия разполагат с потенциал за изпълнение на целите, свързани с енергията и климата, както в краткосрочен, така и в дългосрочен план, доколкото изискванията за безопасност, приложими към тяхната експлоатация, са изцяло изпълнени, като се взема под внимание целият жизнен цикъл на проектите;
16. отчита, че инструменти като данъци върху енергията, данъци върху въглеродните емисии и схеми за търговия с емисии са основната двигателна сила за постигане по икономически ефективен начин на целите, свързани с намаляване на емисиите, но счита, че те в крайна сметка ще натоварят потребителите с по-високи цени за електроенергия;
17. подчертава значението на намаляването на общото потребление на енергия и на повишаването на енергийната ефективност в транспортния сектор, включително чрез транспортно планиране и подпомагане на обществения транспорт на равнището на държавите членки; подчертава също така, че проектите в областта на енергията от възобновяеми източници в рамките на програмата за трансевропейски мрежи за транспорт и енергия (TEN-T и TEN-E) следва да бъдат ускорени;
18. подчертава ролята на националните цели за енергия от биогорива и други възобновяеми горива за транспорта, тъй като те представляват ключов фактор за постигане на целите, определени в съобщението на Комисията; посочва, че тези цели дават сигурност на инвеститорите и насърчават разработването на възобновяеми енергийни източници; подчертава обаче колко е важно да се насърчава използването на второ поколение биогорива, произведени от отпадъци, остатъци и други нехранителни целулозни материали;
19. счита, че държавите членки следва да насърчават местните и регионалните органи да изготвят планове за действие за енергията от възобновяеми източници и да предприемат мерки за повишаване на обществената осведоменост относно ползите от енергията от възобновяеми източници;
20. счита, че трябва да се изясни какво може да се постигне чрез енергийна политика и какво – съответно чрез социална политика; изтъква, че всички сценарии,

представени от Комисията предполагат, че разходите за електроенергия и транспорт ще нарастват и ще представляват все по-голяма част от разходите на потребителите и МСП; счита, че държавите членки следва да разработят мерки за осигуряване на икономически изгодна, достъпна и налична енергия за всички граждани, особено за най-уязвимите в обществото;

21. счита, че образованието по въпросите на енергията е както ключов фактор за промяна на поведението, така и крайъгълен камък на нов модел за устойчиво развитие; настоятелно призовава Комисията да отпусне необходимите финансови ресурси за образование по въпросите на енергията в рамките на следващата многогодишна финансова рамка;
22. поддържа становището, че Комисията следва да провежда периодично съвместно с държавите членки, регионалните и местните органи и представителите на гражданското общество образователни кампании по въпросите на енергията в европейските, националните, регионалните и местните медии, включително интерактивни кампании, с цел предоставяне на достъп до ясна и разбираема информация на всички граждани, бизнеса и отрасловите асоциации; признава също така необходимостта информационните кампании да бъдат насочени към училищата и университетите с цел включване на по-младите поколения в промяната на поведенческите модели;
23. отчита ангажимента на Съюза за намаляване до 2050 г. на емисиите на парникови газове с 80—95 % под равнищата от 1990 г.; подчертава нуждата от спешни действия на местно, регионално, национално, международно и глобално равнище, за да се реши адекватно задачата за ограничаване на повишаването на глобална температура в близост до земната повърхност до по-малко от 2 градуса по Целзий, така че да се предотврати допълнително опасно изменение на климата;
24. счита, че финансовата криза следва да бъде използвана като възможност за преустройство на нашия обществен модел на развитие към икономика с висока енергийна ефективност, основана изцяло на възобновяеми източници и устойчива по отношение на климата; подчертава необходимостта Комисията да излезе с предложения за пакет относно енергетиката и климата до 2030 г. на основата на настоящите три стълба – намаляване на емисиите на парникови газове, насърчаване на енергията от възобновяеми източници и повишаване на енергийната ефективност;
25. подчертава, че трябва да се обръща повече внимание на енергопотреблението, за да се осъществи действително трансформацията на енергийната система; подчертава необходимостта от отдаване на по-голям приоритет на управлението на търсенето с цел да се осигури предоставянето на крайните потребители на технологии и системи, които позволяват трансформацията на енергийната система да се постигне на достъпни и устойчиви цени за обществото;
26. призовава Комисията да изготви всеобхватен набор от краткосрочни, средносрочни и дългосрочни приоритети на енергийната политика, които ЕС да следва в отношенията си със съседните държави, с оглед на установяването на общо правно пространство, основано на свързаните с достиженията на правото на Съюза

принципи и норми на вътрешния енергиен пазар;

РЕЗУЛТАТ ОТ ОКОНЧАТЕЛНОТО ГЛАСУВАНЕ В КОМИСИЯ

Дата на приемане	28.11.2012 г.
Резултат от окончателното гласуване	+ : 33 - : 4 0 : 0
Членове, присъствали на окончателното гласуване	Pablo Arias Echeverría, Cristian Silviu Buşoi, Birgit Collin-Langen, Lara Comi, Anna Maria Corazza Bildt, Cornelis de Jong, Vicente Miguel Garcés Ramón, Thomas Händel, Malcolm Harbour, Sandra Kalniete, Edvard Kožušnik, Toine Manders, Franz Obermayr, Sirpa Pietikäinen, Phil Prendergast, Mitro Repo, Zuzana Roithová, Heide Rühle, Christel Schaldemose, Andreas Schwab, Catherine Stihler, Róza Gräfin von Thun und Hohenstein, Gino Trematerra, Bernadette Vergnaud, Barbara Weiler
Заместник(ци), присъствал(и) на окончателното гласуване	Raffaele Baldassarre, Regina Bastos, Jürgen Creutzmann, Ashley Fox, Marielle Gallo, María Irigoyen Pérez, Morten Løkkegaard, Konstantinos Poupakis, Sylvana Rapti, Marc Tarabella, Patricia van der Kammen, Kerstin Westphal

29.11.2012

СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯТА ПО РЕГИОНАЛНО РАЗВИТИЕ

на вниманието на комисията по промишленост, изследвания и енергетика

относно Енергийната пътна карта за периода до 2050 г. — бъдеще с енергия (2012/2103(INI))

Докладчик по становище: Lena Kolarska-Bobińska

ПРЕДЛОЖЕНИЯ

Комисията по регионално развитие приканва водещата комисия по промишленост, изследвания и енергетика да включи в предложението за резолюция, което ще приеме, следните предложения:

1. приветства Енергийната пътна карта за периода до 2050 г. на Комисията и нейната цел за осигуряване на равен и всеобщ достъп до устойчиво снабдяване с енергия за всички европейски граждани;
2. подчертава необходимостта от съвместяване на изпълнението на целите за опазване на климата с необходимостта от устойчив и конкурентоспособен растеж и енергийна сигурност в рамките на регионите; изразява дълбоко съжаление във връзка с това, че пътната карта се основава само на сценарии за целия ЕС, не представя въздействието на избора на политики на отделните държави членки и не взема предвид специфичните обстоятелства на местно и регионално равнище; счита, че тяхното участие на всички етапи и процедури от прилагането е от съществено значение за запазването и укрепването на териториалното сближаване;
3. подкрепя препоръката на Консултативната група за Енергийната пътна карта за изрично разглеждане и разкриване по прозрачен начин при всички сценарии на потенциалните компромиси и положителни взаимодействия между намаляването на въглеродните емисии, сигурността на доставките и конкурентоспособността;
4. силно насърчава идеята да бъдат включени заключенията от работния документ на Комисията „Региони 2020 — оценка на бъдещите предизвикателства за регионите в ЕС“ във връзка със значението на отчитането също и на потенциала на най-отдалечените и най-слабо развитите региони в сферата на енергийните доставки занапред;

5. подчертава, че всички бъдещи действия в областта на енергетиката трябва да разпределят справедливо тежестта между европейските региони, като отчитат техните специфични обстоятелства;
6. счита, че трябва да се обърне внимание на регионите, в които въглищата все още са преобладаващият източник на енергия и/или в които въгледобивът и енергопроизводството от въглища са жизнено важни регионални източници на заетост; счита, че са необходими допълнителни социални мерки на държавите членки, подкрепяни от твърди мерки на равнище ЕС, с цел регионалните пазари на труда да се пригодят към екологични работни места и обучение и сценариите на Енергийната пътна карта за периода до 2050 г. да се приемат от населението на въпросните региони; счита за необходимо да се заложи на насърчаването на възобновяемата енергия и енергоспестяването в съответствие с целите за енергийна ефективност до 2020 г.;
7. счита, че предложенията в Енергийната пътна карта трябва да бъдат подкрепени от подходящо финансиране на конкретни програми и че политиката на сближаване не трябва да се разглежда като заместител на това финансиране; подчертава, че политиката на сближаване може да подкрепи някои области на дейност, като например енергийната ефективност, като допълнителен източник на финансова подкрепа, но само когато въпросните програми насърчават целите на политиката на сближаване;
8. подчертава, че повечето от сценариите в Енергийната пътна карта не биха били възможни без подобрена свързаност и развитие на местните и регионалните интелигентни разпределителни мрежи за електричество и газ, както и децентрализирано и микромасабно енергопроизводство от възобновяеми източници; счита, че в допълнение към трансграничните проекти Съюзът следва да приеме мерки за подкрепа на създаването или актуализирането на този вид местна и регионална интелигентна енергийна инфраструктура във всички европейски региони;
9. счита, че за да се гарантира сигурността на енергийните доставки, следва да се обърне специално внимание на регионите по външните граници на ЕС, като се подпомага свързването в мрежа и развитието на нови енергийни инфраструктури в сътрудничество със съседните държави;
10. Отбелязва, че всички прогнози относно бъдещето на енергетиката, включително Енергийната пътна карта, се основават на несигурни предположения по отношение на технологичните и икономическите промени; във връзка с това подчертава, че всички политически варианти и програми, включително тези, свързани с политиката на сближаване, трябва да бъдат предмет на постоянно преразглеждане и пренастройка и да се основават на възможно най-предпазливите предположения;
11. набляга на това, че настоящият икономически климат подчертава необходимостта от приемане на цялостен подход по въпросите на енергетиката, като се отчитат техните икономически, екологични и социални аспекти; счита, че при осъществяването на необходимата дейност за гарантиране, че в средносрочен и дългосрочен план всички европейски граждани ще имат достъп до безопасна,

устойчива и достъпна енергия, от съществено значение е да се обърне внимание както на ползотворните, така и на вредните странични въздействия;

12. счита – като се има предвид, че всички сценарии в Енергийната пътна карта показват, че цените на енергията ще се повишават през следващите години – че държавите членки трябва да се споразумеят за действия, с цел гарантиране, че повишението на цените е пропорционално спрямо различните нива на доход на домакинствата в цяла Европа, и предотвратяване на повишаването на енергийната бедност в Европа;
13. отбелязва, че поради различните географски условия е невъзможно за всички региони да се прилага енергийна политика от типа „един размер е подходящ за всички“; независимо от критериите за съвместна дейност и като отчита необходимостта от спазване на рамките на политиките на ЕС, смята, че на всеки европейски регион следва да бъде позволено да следва индивидуален план, насочен към неговото положение и икономика и към разработване на такива енергийни източници, които могат да постигнат целите на Енергийната пътна карта за периода до 2050 г. най-ефективно, и припомня, че по-конкретно производството на енергия от възобновяеми източници играе ключова роля за развитието и заетостта както в селските, така и в различни от селските райони; следователно призовава всички региони да разработят и приложат енергийни стратегии и да обсъдят включването на енергията в своите научноизследователски и новаторски стратегии за интелигентна специализация; счита, че въз основа на подобна специализация, ЕС следва да измерва европейските енергийни цели на равнището на целия ЕС вместо националните цели;
14. изразява съжаление, че Комисията не е изпълнила препоръките след партньорската проверка на Консултативната група за Енергийната пътна карта за 2050 г.; призовава Комисията да изработи актуализирана версия на Енергийната пътна карта, като вземе предвид тези препоръки;
15. припомня, че регионалното измерение на енергийното предизвикателство се определя в голяма степен от националния избор по отношение на енергийния микс и развитието на енергийната инфраструктура; във връзка с това подчертава необходимостта ЕС да разработи една истинска обща енергийна политика, гарантираща функционирането на вътрешния пазар и сигурността на енергийните доставки и валидна за всички региони;
16. подкрепя едно глобално споразумение относно изменението на климата, но изразява съжаление поради факта, че Пътната карта не предлага сценарий, в случай че такова споразумение не бъде постигнато; подчертава риска от изместване на въглеродните емисии към тежката промишленост в Европа и неговите последици за регионалното развитие и социалното сближаване;
17. отправя искане към Комисията да представи предложение как да бъде увеличена ефикасността на разполагането на възобновяеми енергийни източници на територията на ЕС и неговите региони, със стремеж към създаване на система от общи стимули на ЕС за възобновяеми енергийни източници, която би позволила разполагането на конкретен вид възобновяеми източници в такива региони на ЕС,

където те са най-ефективни по отношение на разходите и съответно водят до по-ниски цени на електроенергията; счита, че в средносрочен план биха могли да бъдат създадени пазарни групи за възобновяеми енергийни източници на регионално равнище.

РЕЗУЛТАТ ОТ ОКОНЧАТЕЛНОТО ГЛАСУВАНЕ В КОМИСИЯ

Дата на приемане	27.11.2012 г.
Резултат от окончателното гласуване	+ : 35 - : 1 0 : 1
Членове, присъствали на окончателното гласуване	François Alfonsi, Luís Paulo Alves, Victor Boștinaru, John Bufton, Salvatore Caronna, Nikos Chrysogelos, Francesco De Angelis, Tamás Deutsch, Rosa Estaràs Ferragut, Danuta Maria Hübner, María Irigoyen Pérez, Seán Kelly, Mojca Kleva, Constanze Angela Krehl, Petru Constantin Luhan, Ramona Nicole Mănescu, Iosif Matula, Erminia Mazzoni, Jens Nilsson, Jan Olbrycht, Younous Omarjee, Tomasz Piotr Poreba, Ewald Stadler, Georgios Stavrakakis, Nuno Teixeira, Lambert van Nistelrooij, Oldřich Vlasák, Kerstin Westphal, Hermann Winkler
Заместник(ци), присъствал(и) на окончателното гласуване	Jan Březina, Andrea Cozzolino, Ivars Godmanis, Karin Kadenbach, Lena Kolarska-Bobińska, Heide Rühle, Vilja Savisaar-Toomast, Elisabeth Schroedter

РЕЗУЛТАТ ОТ ОКОНЧАТЕЛНОТО ГЛАСУВАНЕ В КОМИСИЯ

Дата на приемане	24.1.2013 г.
Резултат от окончателното гласуване	+: 35 -: 9 0: 14
Членове, присъствали на окончателното гласуване	Josefa Andrés Barea, Zigmantas Balčytis, Ivo Belet, Maria Da Graça Carvalho, Giles Chichester, Jürgen Creutzmann, Pilar del Castillo Vera, Dimitrios Droutsas, Christian Ehler, Vicky Ford, Gaston Franco, Adam Gierek, Robert Goebbels, Fiona Hall, Jacky Hénin, Romana Jordan, Krišjānis Kariņš, Lena Kolarska-Bobińska, Marisa Matias, Judith A. Merkies, Angelika Niebler, Jaroslav Paška, Vittorio Prodi, Miloslav Ransdorf, Herbert Reul, Teresa Riera Madurell, Michèle Rivasi, Jens Rohde, Paul Rübig, Amalia Sartori, Salvador Sedó i Alabart, Francisco Sosa Wagner, Konrad Szymański, Britta Thomsen, Patrizia Toia, Evžen Tošenovský, Catherine Trautmann, Ioannis A. Tsoukalas, Claude Turmes, Niki Tzavela, Marita Ulvskog, Владимир Уручев, Kathleen Van Brempt, Alejo Vidal-Quadras
Заместник(ци), присъствал(и) на окончателното гласуване	Antonio Cancian, Daniel Caspary, Françoise Grossetête, Jolanta Emilia Hibner, Yannick Jadot, Seán Kelly, Holger Krahrmer, Bernd Lange, Werner Langen, Markus Pieper
Заместник(ци) (чл. 187, пар. 2), присъствал(и) на окончателното гласуване	Catherine Bearder, Jean-Paul Basset, Karima Delli, Nikolaos Salavrakos